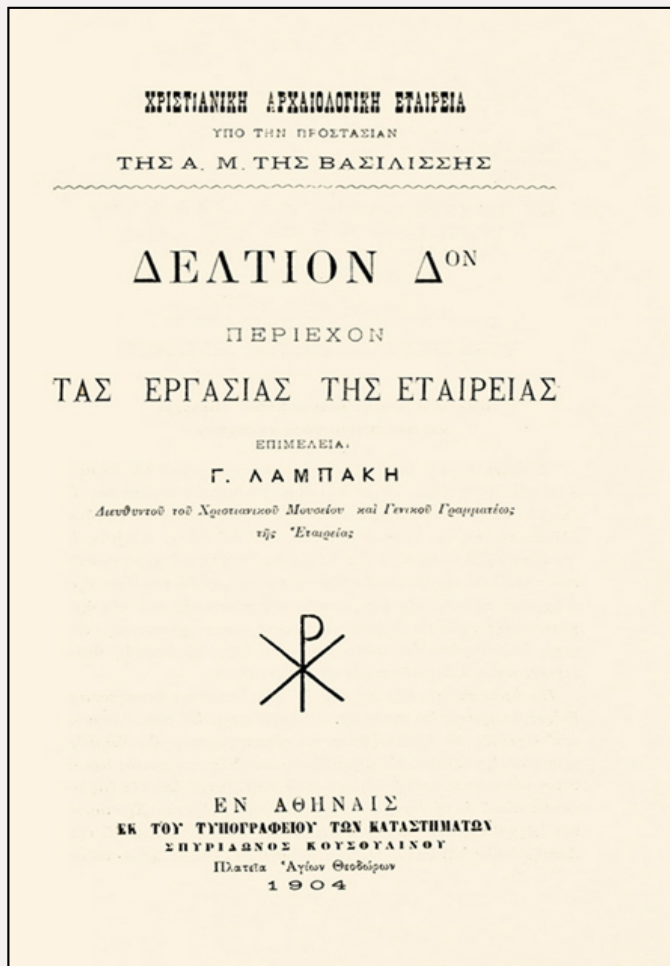

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τομ. 4, 1904

Μουσείον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας. Μελέται, εργασίαι και περιηγήσεις του έτους 1900

ΛΑΜΠΑΚΗΣ Γεώργιος

<https://doi.org/10.12681/dchae.1582>

Copyright © 1904

To cite this article:

ΛΑΜΠΑΚΗΣ, Γ. (2013). Μουσείον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας. Μελέται, εργασίαι και περιηγήσεις του έτους 1900. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 4, 28-66.

doi:<https://doi.org/10.12681/dchae.1582>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Μουσείον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής
Εταιρείας. Μελέται, εργασίαι και περιηγήσεις του
έτους 1900

Γεώργιος ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1904), Περίοδος Α' • Σελ. 28-66

ΑΘΗΝΑ 1904

e-Publishing

www.deltionchae.org

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Διευθυντοῦ τοῦ Χριστιανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου

ΜΕΛΕΤΑΙ, ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1900

Α'. Κατάστασις τοῦ Μουσείου.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1900 εἰσῆλθον ἐν τῷ Μουσείῳ ἡμῶν 115 ἀντικείμενα, καταγραφέντα ἐν τῷ κώδικι ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 2528—2642.

ἤτοι εἰσῆλθον		προῆλθον δὲ	
Ἀρχιερατικὸς μανδύας...	1	Ἐκ δωρεᾶς τῆς Α. Μ.	
Ἀρχιτεκτονικὴ κάτοψις...	1	τῆς Βασιλείσσης.....	65
φωτογραφικὰ ἀπότυπα...	30	ἐκ δωρεᾶς διαφόρων...	22
γύψινα ἀπότυπα.....	65	ἐξ ἀγορᾶς.....	25
βιβλία ἔντυπα.....	12	φροντίδι Διευθύνσεως...	3
Διάφορα.....	6		
τὸ ὅλον...	115	τὸ ὅλον...	115

Τὰ σπουδαιότερα τῶν λόγου ἀξίων εἰσελθόντων εἰς τὸ Μουσεῖον ἡμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1900 ἀντικειμένων εἰσὶ :

— Ἡ δωρεὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Βασιλείσσης, συνισταμένη ἀπὸ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2577—2641 γυψίνων

ἀποτύπων τῶν ἐπὶ μαρμάρου ποικίλων κοσμημάτων κλπ. τοῦ παρὰ τὴν Μητρόπολιν ναοῦ τῆς Γοργοεπηκόου, νῦν δὲ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου. καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 2642 ὁ ἀρχιερατικὸς **μανδύας**.

Τὸ Μουσεῖον ἡμῶν ἐπέσκεφθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1900 ἐν ὄλῳ 3104.

ἤτοι κατὰ

Ἰανουάριον	170	Ἰούλιον	285
Φεβρουάριον	284	Αὐγούστον	330
Μάρτιον	400	Σεπτέμβριον	440
Ἀπρίλιον	390	Ὀκτώβριον	595
Μάϊον	180	Νοέμβριον	490
Ἰούνιον	240	Δεκέμβριον	400

Τὸ ὄλον 3104 (4)

Β'. Περιηγήσεις ἡμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1900.

Μετὰ τὰς ἀνὰ τὴν **Εὐρώπην** κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1900 περιηγήσεις ἡμῶν, ὧν ἤδη ἀπὸ τῶν ἐν Γερμανίᾳ σπουδῶν ἡμῶν ἠρξάμεθα, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οὐδεμία σχεδὸν τῆς Εὐρώπης μεγάλη πόλις, οὐδὲν Πανεπιστήμιον, Μουσεῖον, Βιβλιοθήκη ἢ Πινακοθήκη ἔμεινεν, ἅτινα δὲν ἐπέσκεφθημεν.

Τὸ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ταξείδιον ἡμῶν προῦκάλεσε κυρίως ἡ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρόσκλησις ὅπως συμμετάσχωμεν τοῦ ἐν Παρισίοις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Παγκοσμίου ἐκθέσεως συγκροτηθέντος διεθνοῦς συνεδρίου τῶν Ἱστορικῶν ἐπιστημῶν.

Οὕτω τῇ 10 Ἰουνίου 1900 ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσαντες, τῇ 12 Ἰουνίου ἐφθάσαμεν εἰς Brindisi. Ἐκεῖθεν δὲ τῇ 13 Ἰουνίου ἀφίχθημεν εἰς

Loretto, τὸ διεθνὲς τοῦτο τοῦ Καθολικοῦ κόσμου

(4) Τριπλασιαζομένου τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, ἐπειδὴ οὐδὲ τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν ἐπισκεπτομένων ἐγγράφονται, εἰ ἐπισκέπται ἀνέρχονται περίπου εἰς 9312.

προσκύνημα, ἐν ᾧ ἡ καλουμένη «οἰκία τῆς Θεοτόκου» Casa Santa, ἣτις, καθὼς οἱ ἐκεῖ λέγουσι, τοὺς ἐχθροὺς φεύγουσα καὶ χριστιανικὴν χώραν ζητοῦσα τῇ 10 Μαρτίου 1291 διὰ θαύματος ἀνεχώρησεν εἰς Tersato⁽¹⁾. Ἐκεῖθεν δὲ τῇ 10 Δεκεμβρίου τοῦ 1294 δι' ἀγγέλων μετηνέχθη εἰς Loretto, τὴν ἀπέναντι περιόπτον καὶ μᾶλλον εὐχέρον χώραν.

Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ λέγουσιν οἱ ἐκεῖ ὅτι ἐγένετο ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου· ἐφ' ᾧ ἔξωθεν τούτου ἀναγινώσκομεν :

«Deiparae domus in qua Verbum caro factum est».

Ἐσωτερικῶς δέ :

«Hic Verbum factum est».

Ἐθαυμάσαμεν ἐν τούτῳ ἐξόχους ἀγιογραφικὰς συνθέσεις τῶν παρεκκλησιῶν τῶν διαφόρων ἔθνων, τῶν Γάλλων, Σλαύων, Γερμανῶν, Ἀμερικανῶν, Ἰσπανῶν, Ὀλλανδῶν καὶ ἄλλων, αἱ ἐξετέλεσαν εἰδικοὶ ἐκάστου ἔθνους ζωγράφοι, οἵοι ὁ Γερμανὸς Seitz, ὁ Γάλλος Lemaire, ὁ Ἰσπανὸς Faustin⁽²⁾. Ἐθαυμάσαμεν τὰ ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ ἀμυθήτου πλούτου ἀξίας κειμήλια, καὶ τὴν ἐν τῷ προκκειμένῳ Ἐπισκοπεῖῳ αὐστηρῶς Βυζ. τέχνης εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, καθημένης ἐπὶ τῶν ἐξαπτερύγων, ἣν κάτωθεν ἀνυμνοῦσιν οἱ προσῆται, πρὸς δὲ τὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἀποστολικῷ Παλατίῳ Πινακοθήκῃ, ἐν ἣ εὐρηνται λόγου ἀξία ἔργα καὶ τάπητες (Gobelins), ἐφ' ἑνὸς τῶν ὁποίων εἰκονίζεται ὁ Παῦλος κηρύσσων, ἔργον ἐν πολλοῖς ὑπομιμνήσκον τὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας Εἰρήνης μεγάλην ἀγιογραφικὴν σύνθεσιν τοῦ παρ' ἡμῖν διακεκριμένου ἀγιογράφου κ. Σ. Χατζηγιαννοπούλου.

Ἐκεῖθεν τῇ 13 Ἰουνίου ἐπεσκεφθῆμεν τὴν **Ancona** σπου-

---

(1) Ἐκτενῶς τὰ ἀπὸ τῆς ἐκ Ναζαρέτ εἰς Tersato, καὶ ἀπὸ τούτου εἰς Loretto μεταφορᾶς τῆς οἰκίας ταύτης ἀνάγνωθι τὸ : «Loretto, le nouveau Nazareth — Lille, 1893». Περὶ τούτου ἐν ἰδίᾳ ἡμῶν διατριβῇ ἐροῦμεν τα δέοντα.

(2) Κατὰ τὴν ἐπισκεψιν ἡμῶν ἐγράφετο ἤδη ἐπὶ τοῦ θόλου τοῦ ναοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ Macari ἡ παράστασις τῆς Λαυρεντιανῆς λιτανείας «Litania Lauretana».

δάσαντες τὴν θριαμβευτικὴν ἀψίδα τοῦ Τραϊανοῦ (115 μ. Χ.). τὸν ἐν σχήματι σταυροῦ Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ San Ciriaco ἰ. αἰῶνος, τῆς S. Maria, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχαίους ναοὺς.

Εἶτα τῆ 14—19 Ἰουνίου ἐπεσκέφθημεν τὴν καθ' ἡμᾶς γλι-
κεῖαν καὶ ἡσυχον **Revenna** ⁽¹⁾ τὸ ἔξοχον τοῦτο καὶ λαμ-
πρότατον τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος στέμμα, ἐν ᾧ ἀπὸ
τοῦ V—VIII αἰῶνος ὡς ἀδάμαντες λαμπρῶς διαλάμπουσι τὰ
ἐκεῖσε εὐρισκόμενα μνημεῖα τῆς χριστιανικῆς τέχνης.

Ἐνταῦθα ἐπεσκέφθημεν τὸ βαπτιστήριον τῶν ὀρθοδόξων
San Giovanni in Fonte ⁽²⁾ (425—430 μ. Χ.). Ἐπεσκέφθημεν
τὸν ναὸν τοῦ San Vitale (526 μ. Χ.), τὸν Μητροπολιτικὸν
ναὸν Basilica Ursiana, ἔνθα ὁ πύργος (ἄμβων) τοῦ εὐσεβοῦς
ἐπισκόπου Agnellus (556—569), ἐφ' οὗ αἱ ὠραῖαι μυστικαὶ
συμβολικαὶ ἀπεικονίσεις ποικίλων ζώων, εἰς δῆλωσιν τῆς διὰ
τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ἐξημερώσεως, τῶν ἀνθρώπων κατὰ
τὴν ἐν κατακόμβαις παράστασιν τοῦ Ὀρφέως ⁽³⁾, ἐφ' οὗ ἀνα-
γινώσκομεν: SERVUS XRISTI AGNELUS EPISC. HUNC
PYRGUM FECIT (Εἰκ. 1).

---

(1) Οὕτως ἡμεῖς, ὑπὸ τῶν ἐκατ' ἡμερῶν φίλων ἐρωτηθέντες, ὠνομάσα-
μεν τὴν 'Ρεβένναν' ὃ δὲ εὐπαίδευτος βιβλιοθηκᾶριος S. Bernicoli ἴδιον
ἄρθρον ἔγραψεν ἐν τῇ ἐφημερίδι Il Ravennate Corriere di Romagna
No. 278 τοῦ Δεκεμβρ. 1900, ἐν τῷ ἄρθρῳ Flavio Biondi in Ravenna
(spigolature), Ἐν ᾧ ἄρχεται λέγων: «La dolce e quieta Ravenna,
il mio sogno!» Co i così esclamava con me un illustre arche-
ologo greco dopo aver appagato l'ardentissimo suo desiderio».

Νεώτερα περὶ Ραβέννης ἔργα ἰδὲ: Corrado Ricci. Ravenna e i suoi
dindorni. Ravenna 1878. Corrado Ricci Ravenna e i Lavori fatti
dalla sovrintendenza dei monumenti nel 1898. Pergamo 1899.

Ravennae. par Charles Diehl. Paris. 1886.

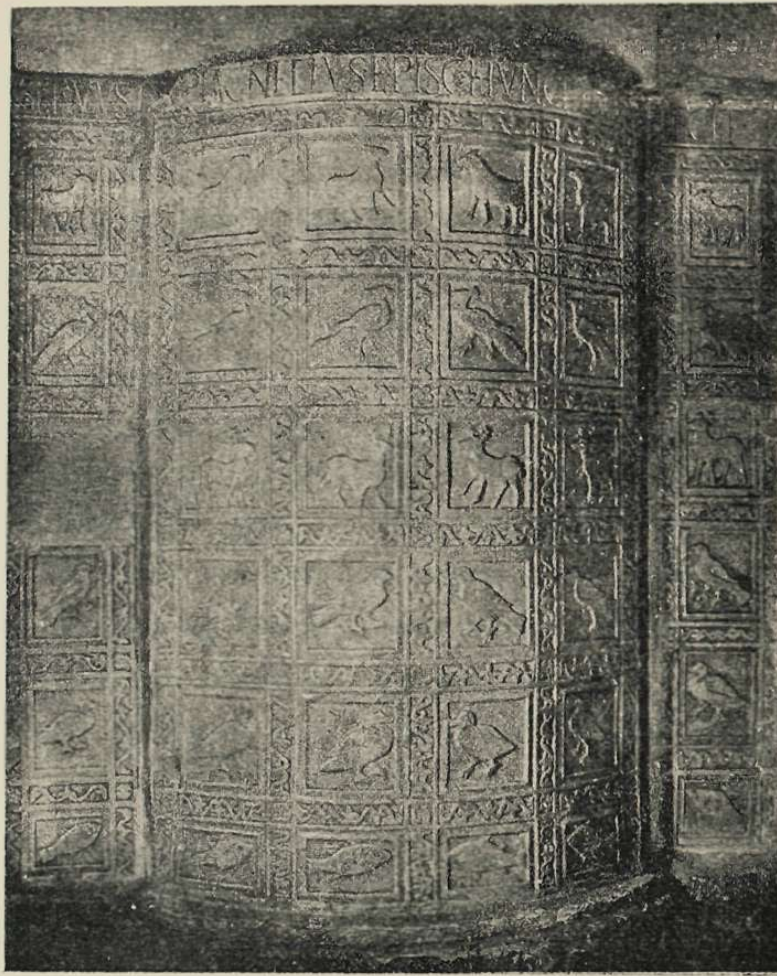
Silvio Bernicoli. Governo di Ravenna e di Romagna dalla
fine del secolo XII alla fine del secolo XIX Ravenna. 1898.

(2) Περὶ τούτου ἰδὲ Sac. Cesare Saugiorgi il Battistero della
Basilica Ursiana di Ravenna. Revenna. 1900.

(3) Πρὸς V. Schultze. die Catacomben, σελ. 104. εἰκ. 26.

Ἐπεσκέφθημεν τὴν ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπείῳ Cappella di S. Pier Crisologo, ἔνθα τὰ ἐπὶ τοῦ θόλου θαυμάσια τοῦ

Εἰκὼν 1.

Ὁ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῶ τῆς Ραβέννης
(Basilica Ursiana) ἄμβων.

Ἐ' αἰῶνος ψηφοθετήματα, ὧν ἕξοχος ἡ τῶν ἀγγέλων ὑπερύψωσις τοῦ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα ἱεροῦ ὀνόματος τοῦ Ἰ. Χριστοῦ (Φιλιπ. β'. 9) (εἰκ. 2) (1).

(1) Ὅμοια παράστασις εὔρηται καὶ ἐν τῷ ἐν'Ραβέννῃ ναῶ τοῦ S. Vitale ἐπὶ τῆς ἀψίδος. (πρβ. Corrado Ricci. Ravenna e i lavori fatti Bergamo. 1899. σελ. 21.

Ἐπεσκέφθημεν τὸν τάφον τῆς Galla Placidiae (440 μ. Χ.),
τὸν τάφον τοῦ Θεοδορίου (VII. αἰῶνος), τὸν ναὸν τοῦ Sant

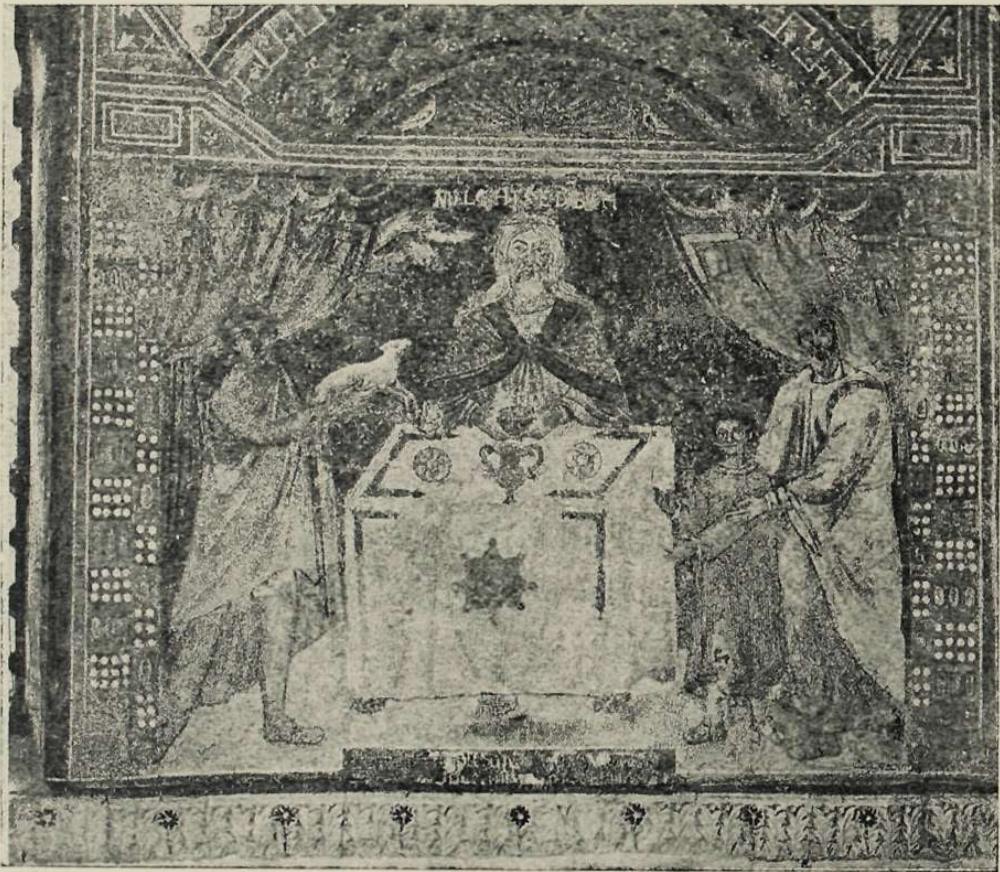
Εἰκὼν 2.

Ἡ Ὑπερύψωδις τοῦ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα ἱεροῦ ὀνόματος τοῦ Ι. Χ.
(Ψηφιδέτημα Ε'. αἰῶνος ἐν τῷ παρεκκλησίῳ
τοῦ ἐν Ραβέννῃ ἀρχιεπισκοπείου).

Apollinare nuovo (504 μ. Χ.), καὶ τὸν ναὸν τοῦ Sant Apol-
linare in classe (534—549 μ. Χ.).

Ἐν τούτῳ εἶδομεν ὠραῖα ψηφοθετήματα, ἐν οἷς διαπρέπει τὸ πλήρες δογματικῶν συμβολικῶν παραστάσεων ψηφοθέτημα (εἰκ. 3), ἐν ᾧ διὰ τῆς συμπαραστάσεως τῶν τριῶν μεγάλων θυσιῶν τῆς Π. Δ. τῆς τοῦ Ἄβελ, Ἄβραάμ καὶ Μελχισεδέκ, προεικονίζεται ἡ μεγάλη θυσία τῆς Κ. Διαθήκης.

Εἰκὼν 3.

Αἱ τρεῖς μεγάλαι θυσίαι τῆς Π. Δ. αἱ τὴν μίαν μεγάλην.
θυσίαν τῆς Κ. Διαθήκης προεικονίζουσαι.

(ψηφοθέτημα VI αἰῶνος ἐν τῷ ἐν Ραβέννη Ναῶ τοῦ
S. Apollinare in classe).

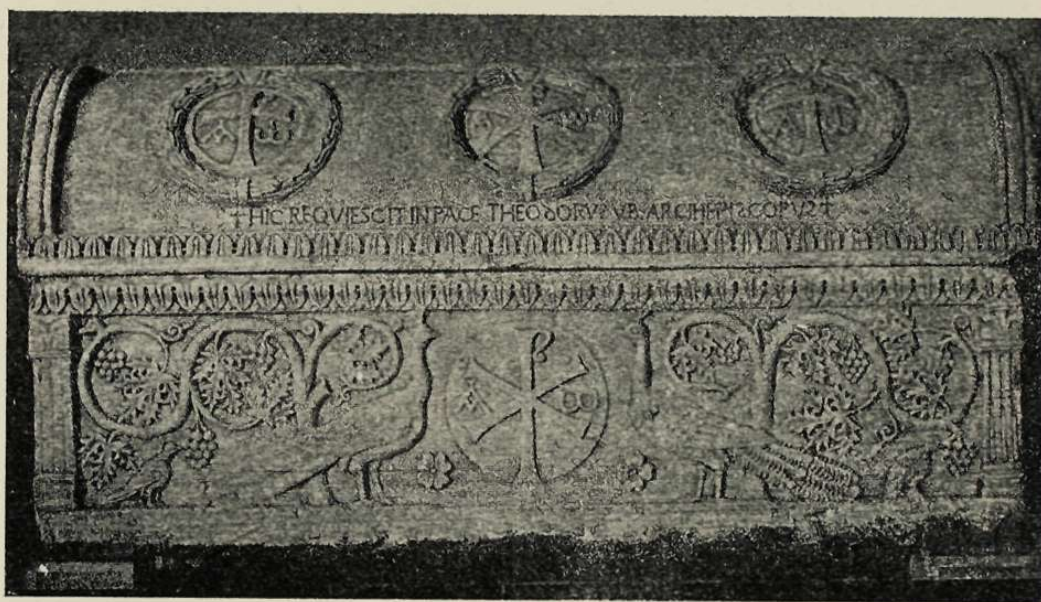
Ἐπίσης εἶδομεν τὰς πλήρεις μυστικῶν χριστιανικῶν συμβόλων
σχοκοφάγους, ᾧν ἐξέχει ἡ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεοδώρου μετὰ
τῶν τῶν συμβόλων τῆς ἀθανασίας (εἰκ. 4), ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή·

† HIC REQUIESCIT IN PACE THEODORVS V. B.

ARCHEPISCOPVS †.

Ὡσαύτως μεγίστης ἀξίας εἰσὶν αἱ ἐν τῷ Μουσεῖῳ καὶ παρὰ τὸν τάφον τοῦ Dante ἀρχαῖαι χριστιανικαὶ σαρκοφάγοι, πλήρεις εἰκόνων καὶ συμβολικῶν παραστάσεων, οἷαι αἱ ἔλαφοι, ὡς ἀπὸ πηγῆς, πίνουσαι ἀπὸ τοῦ κρατῆρος τῆς Ἐκκλησίας (Εἰκ 5) (¹).

Εἰκὼν 4.

Σαρκοφάγος τοῦ ἐπισκόπου Θεοδώρου, ἐν τῷ ἐν Ραβέννη
ναῶ τοῦ S. Apollinare in classe.

Τῇ 19 Ἰουνίου ἐπεσκέφθημεν τὴν **Bologna**, ἐκτενῶς τὸ Μουσεῖον αὐτῆς σπουδάσαντες, ἐν ᾧ πλουσία συλλογὴ Ἑλληνικῶν χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν, ὧν τὰς πλείστας καὶ ἀντεγράψαμεν.

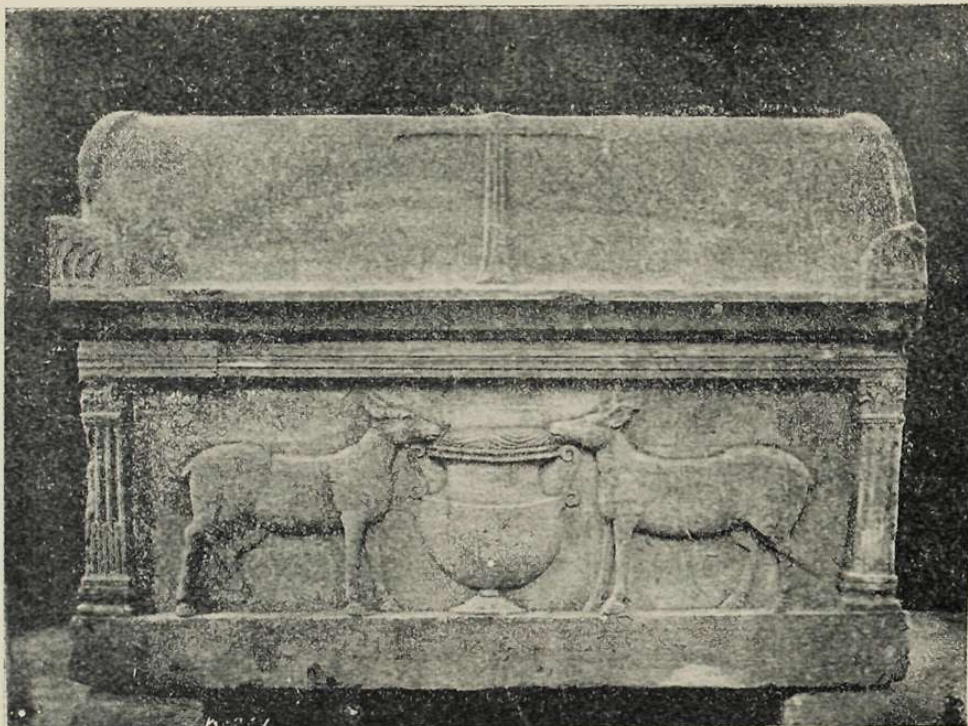
Ἐπεσκέφθημεν τὸν ναὸν τοῦ S. Luca, ἐνθα δῆθεν εἰκὼν τοῦ

(¹) Μετὰ τῶν μνημείων τούτων τῆς χριστιανικῆς τέχνης δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὴν θεοπλάστως, πρωταρχικὴν, οὕτως εἰπεῖν, καλλονὴν τοῦ ἀνεκφράστου φυσικῆς ωραιότητος, παρὰ τὴν Ῥεβέννιν, δάσους Pineta, ὅπερ δικαίως ὁ Dante παραβάλλει πρὸς τὸν Παράδεισον, ἐξῆμνηταν δὲ ὁ Boccaccio καὶ ὁ Byron ἐν ταῖς ἔργοις αὐτῶν. πρὸς Corrado Ricci. Ravenna e i suoi dintorni. Ravenna 1878. σελ. 257.

Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ἀναμφισβητήτως ἔργον νεωτέρων χρόνων, τὸν ναὸν dei Servi, τὸν ναὸν τοῦ S. Stefano, τοῦ S. Petronio, τοῦ S. Domenico, τοῦ S. Francesco ⁽¹⁾ κλ. τὰς θαυμασίας τῆς πόλεως Πινακοθήκας καὶ τὸ περιώνυμον ταύτης

Εἰκὼν 5.

Ἐλαφοὶ πίνουσαι ἀπὸ τοῦ κρατῆρος τῆς Ἐκκλησίας.

(Χριστιανικὴ σαρκοφάγος ἐν Ραβέννη παρὰ τὸν τάφον τοῦ Dante).

⁽¹⁾ Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ S. Francesco ἐξεδόθη τὸ ἀξιόλογον ἔργον «La chiesa di S. Francesco e le tombe dei glossatori in Bologna» τῷ 1900.

Ὅτε μετέβημεν εἰς Bologna, ἐν τῷ ναῷ τούτῳ εὔρομεν θαυμασίαν καὶ πλουσιωτάτην ἔχθεσιν ἱερῶν ἀμφίων, σκευῶν, καὶ ἐν γένει ἔχθεσιν ἀντικειμένων χριστιανικῆς τέχνης (expositione d' arte sacra nella chiesa di San Francesco), προεδρευομένην παρὰ τοῦ conte Fran. Cavazza. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκθέσεως ταύτης, γενομένην τὴν 1 Ἰουνίου, μεγάλη ὀρχήστρα ἐξετέλεσε τὰς μουσικὰς συνθέσεις τοῦ G. Frescobaldi (1583—1644), τοῦ L. Grossi da Viadana (1564—1645),

Πανεπιστήμιον (Bologna docet), εἰς ὃ ἡ πρώτη ὑπὸ τοῦ Manduni ἐγένετο ἀνατομικὴ ἐγχείρισις.

Τῆ 21 Ἰουνίου ἐπεσκέφθημεν τὰ ὑπέροχα διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ χριστιανισμοῦ **Μεδιόλανα**, καθ' ὅσον ἐν τούτοις Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας τῷ 313 τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας ὑπέγραψε, καὶ ἐν οἷς ἐν τῷ νῦν ναῷ τοῦ Ἀγ. Ἀμβροσίου (Εἰκ. 6) ⁽¹⁾ τῆ νυκτὶ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τῷ 387 ὁ παλιὸς Ἀμβρόσιος ἐβάπτισε τὸν Αὐγουστῖνον, ὅτε καὶ τὸ πρῶτον, κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπὸ τῶν ἱερῶν τούτων ἀνδρῶν ἐψάλη ὁ περιώνυμος τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ὕμνος: «Te Deum laudamus, Te Dominum confitemur». ⁽²⁾

Ἀπὸ τοῦ ναοῦ τούτου ὁ αὐτὸς Ἀμβρόσιος ἀπέκλεισε τὸν Μέγαν Θεοδόσιον, ἕνεκα τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ σφαγῶν ⁽³⁾

Ἐν τούτοις ὡσαύτως ὑφοῦται ὁ ἐκ μαρμαῦρου πάλλευκος Γοτθικοῦ ρυθμοῦ Μητροπολιτικὸς ναός, ὃς δικαίως ὄγδοον θαῦμα τοῦ κόσμου καλεῖται.

Ἐν Μεδιολάνοις ἐπεσκέφθημεν ὡσαύτως τοὺς ἀρχαίους ναοὺς τοῦ S. Satiro, τοῦ S. Lorenzo μετὰ τῶν πινακοθηκῶν, Μουσείων, Βιβλιοθηκῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀξίας μελέτης ἀντικειμένων.

Ἐκ Μεδιολάνων διὰ Novara, Τουρίνου, Modane, Cham-

τοῦ L. Cherubini (1760—1842), τοῦ D. Zipoli (sec. XVIII), τοῦ G. B. Pergolesi (1710—1736), τοῦ G. Sgambati (1843), εἰς 2: ἔλαβον μέρος 18 soprani, 22 contralti, 13 tenori καὶ 14 bassi. Οὕτως ἐν τῇ Δύσει τιμῶσι τὴν ἀξίαν τῶν ἔργων τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιότητος καὶ τέχνης.

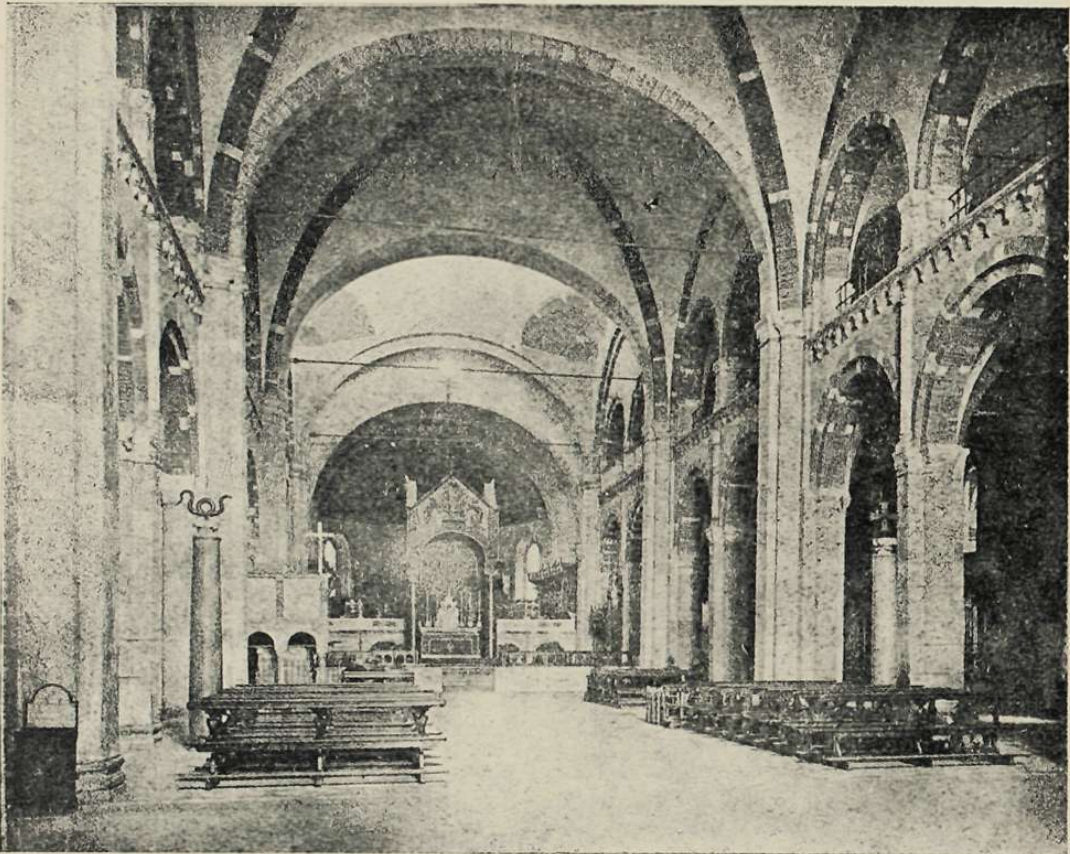
(1) Λόγου ἀξίον ὅτι εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ ναοῦ κατὰ μοναδικὸν παράδειγμα ἐπὶ δύο κίωνων ὑφοῦνται ἀριστερὰ ὁ μωσαϊκὸς ὄρις καὶ δεξιὰ ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου.

(2) Ἴδὲ ἡμετέραν περὶ τούτου μονογραφίαν Γ. Λαμπάκη. Ἔργα Θρησκευτικὰ «ἡ Ἀμβροσιανὴ δοξαλογία· ἡ νύξ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τοῦ 387» σελ. 23 κ. ἐξ.

(3) Θεοδωρήτου Ἐκκλ. Ἱστ. V. 18. Σωζομ. VII. 26.

bery, Aix-les-Bains, Guloz, Γενεύης και Λοζάνης ἀφίχθη-
μεν εἰς Yverdon (4).

Εἰκὼν 6.

Ὁ ἐν Μεδιολάνοις ἱερός ναὸς τοῦ Ἁγ. Ἀμβροσίου, ἐν ᾧ
τῇ νυκτὶ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τοῦ 387 ὁ ἱερός
Ἀμβρόσιος ἐβάπτισε τὸν Αὐγουστίνον.

Ἐκείθεν δὲ τῇ 2 Ἰουλίου διὰ Consonay, Pontarlier καὶ
Dijon τῇ 3 Ἰουλίου ἀφίχθημεν εἰς **Παρισίους**.

Ἐν **Παρισίοις** ἀπὸ πρωῆς μέχρι ἐσπέρας οὐκ ἐπαυσάμεθα

(4) Ἐνταῦθα ἕνεκα τῆς κατεχούσης ἡμᾶς βαρυκοίας ἐνδιατρίψαντες ἀπὸ
τῆς 25 Ἰουνίου μέχρι 2 Ἰουλίου, ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ διασήμου ἱατροῦ κ.
Mermod νοσηλεύομενοι, συνετάξαμεν τὴν ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τῶν Χριστιανικῶν
Ἀρχαιοτήτων ἐν τῷ διεθνεῖ Συνεδρίῳ ρηθεῖσαν ὁμιλίαν ἡμῶν,

τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν, τὰς ποικίλας ἐπιστημονικὰς συλλογὰς, τὰ ἀπέραντα Μουσεῖα, τὰς πινακοθήκας, τὰ πανεπιστήμια καὶ τὰς βιβλιοθήκας ἐπισκεπτόμενοι.

Τῆ 13 δὲ Ἰουλίου (10—12 π. μ.) ἐν τῇ εἰδικῇ συνεδρίᾳ τοῦ Louvre⁽¹⁾ ἐν μέσῳ Ἀκαδημαϊκῶν καὶ εἰδικῶν τοῦ κλάδου καθηγητῶν ἐκ διαφόρων τοῦ κόσμου πανεπιστημίων γαλλιστί, χάριν τῶν ξένων, ὠμιλήσαμεν περὶ τῶν Χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος⁽²⁾.

---

(1) Αἱ δύο γενικαὶ Συνελεύσεις, ἡ πρώτη τῆς 10 Ἰουλίου, ἡ δὲ τελευταία τῆς 16 Ἰουλίου, ἐγένοντο ἐν τῷ Collège de France (rue des Écoles), ὑπὸ τὴν προεδρίαν R. de Maulde (Président du comité exécutif) καὶ τοῦ G. Boissier (Président de Commission d'organisation)· αἱ εἰδικαὶ δὲ τοῦ ἡμετέρου VII τμήματος ἐγένοντο ἀπὸ τῆς 11—15 Ἰουλίου ἐν τῷ Palais de Louvre (entrée par la cour Lefuel, sur le quai, au débouché du pont des Saint-Pères).

Τὰ ἐν τῷ διεθνῇ τούτῳ συνεδρίῳ τμήματα ἦσαν τὰ ἑξῆς ὀκτώ·

- 1) Histoire générale et diplomatique.
- 2) Histoire comparée des institutions et du droit.
- 3) Histoire comparée de l' économie sociale
- 4) Histoire comparée des affaires religieuses.
- 5) Histoire comparée sciences.
- 6) Histoire comparée des littératures.
- 7) Histoire comparée des arts du dessin.
- 8) Histoire comparée de la musique.

(2) Ἐπὶ ταῖς ἀνακοινώσεις δὲ ἡμῶν ταύταις τὸ Συμβούλιον τοῦ διεθνοῦς ἱστορικοῦ Συνεδρίου ἐξελέξατο ἡμᾶς «Membre du comité permanent international des congrès d' Histoire».

Ἡ ὁμιλία δ' ἡμῶν αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν ταῖς Annales internationales d' Histoire congrès de Paris 1900. 7e section. Histoire des arts du Dessin Paris 1902. σελ. 83 καὶ ἑξ.

Εἶτα δὲ μετὰ τὴν ἐκ Παρισίων ἐπιστροφὴν ἡμῶν ἡ αὐτὴ μετὰ 200 εἰκόνων ἐξεδόθη δαπάνῃ τῆς ἡμετέρας Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τὸν τίτλον :

«Mémoire sur les Antiquités Chrétiennes de la Grèce présente au congrès international d' Histoire comparée Paris. 1900». Athènes. 1902,

Ἀκολουθῶς τῇ ἐπιστημονικῇ ὁδηγίᾳ τῶν Καθηγητῶν κ. Berteaux καὶ τοῦ κ. R. Peyre, διαπρεποῦς συγγραφέως τῆς Γενικῆς Ἱστορίας τῶν ὠραίων τεχνῶν⁽¹⁾ ἐπεσκεψθῆμεν τὰς λαμπρὰς πινακοθήκας τῶν ἀνακτόρων τοῦ Chantilly, τῶν Versailles, πρὸς δὲ τὴν ἀρχαίαν Μητρόπολιν τοῦ St-Denys⁽²⁾, τὴν κατὰ τὴν παράδοσιν ἰδρυθεῖσαν τῷ 295 ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Παρισίων, τὸν ἐν τῷ νεκροταφείῳ Mont-Parnasse τάφον τοῦ ἀοιδίμου ἐθνικοῦ διδασκάλου Ἀδαμαντίου τοῦ Κοραῆ, τὴν ἐν Sevres ἀξιοθέατον βιομηχανίαν τῶν ἐκ πορσελάνης ἀγγείων, τὰ Μουσεῖα τοῦ St-Germain καὶ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Fontainebleau, ἔνθα ἡ τόσας σκέψεις περὶ τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου γενῶσα αὐλὴ «Cour des Adieux», ἐν ἣ τὸ τελευταῖον ὁ Ναπολέων τῷ 1814 ἀπεχαιρέτισε τὴν ἀγαπητὴν του φρουρὰν τῶν «Grenadiers» ἀπερχόμενος αἰχμάλωτος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τῇ 3 Αὐγούστου ἀναχωρήσαντες ἐκ Παρισίων, τῇ 5 Αὐγού-

Σημειωτέον δ' ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πάντα τὰ μέλη τοῦ διεθνοῦς Συνεδρίου εὐμενεστάτων ἔτυχον φιλοφρονήσεων, καὶ λαμπραὶ ἐπιστημονικαὶ ἐσπερίδες ἐδόθησαν πρὸς τιμὴν τῶν ἐκ παντὸς τοῦ κόσμου εἰς Παρισίους προσκληθέντων λογίων ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Roland Bonaparte ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτοῦ (10 Avenue d' Jéna) καὶ τοῦ Ἀκαδημαῖκου κ. Senart.

Τῇ 21 δὲ Ἰουλίου εἰς ἅπαντα τὰ μέλη διενεμήθησαν προσκλητήρια πρὸς προετοιμαζομένην μεγάλην ἐσπερίδα ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαῖκου προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Deschanel, ἣτις ὅμως ἀνεβλήθη, αἴφνης γνωσθείσης τῆς δολοφονίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

Ὅλως δὲ προσωπικῶς καὶ ἰδιωτικῶν φιλοφρονήσεων ἐτύχομεν ὑπὸ τῆς Madame Rattazzi de Rute, ἀνεψιάς Ναπολέοντος τοῦ Γ' (23 Boulevard Poissonniere) τῆς Δουκίσσης τοῦ Τάραντος κλπ.

(1) R. Peyre. Histoire general des Beaux—Arts.

(2) Γνωστὸν ὅτι ἐν τούτῳ ὑπάρχουσιν οἱ τάφοι τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας. Ὑπὸ τὴν ἀγίαν δὲ Τράπεζαν κεῖται ὁ τάφος Μαρίας τῆς Ἀντωνέτας,

στου ἐφθάσαμεν εἰς τὴν **Γένουαν**, ἐν ἣ τῷ 1456 ἐγεννήθη ὁ διάσημος Κολόμβος, οὗ ὁ ἐξόχου γλυπτικῆς τέχνης ἀνδριᾶς⁽¹⁾ προκαλεῖ τὸν δίκαιον θαυμασμὸν τοῦ τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὴν πόλιν εἰσερχομένου (Piazza Acquaverde), καὶ ἐν ἣ ἀπεθαυμάσαμεν τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ San Lorenzo, τὸν ἰδρυθέντα τῷ 985, συντελεσθέντα δὲ τῷ 1101, καὶ ἀνανεωθέντα τῷ 1307, καὶ τὸν ναὸν τῆς Santa Anunciata, κεκοσμημένον δι' Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ προφυλαίων.

Ἐκεῖθεν τῇ 6 Αὐγούστου ἀφίχθημεν εἰς **Πίζαν**, τὴν πατρίδα τοῦ Γαλιλαίου, τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν τοῦτο μουσεῖον τῆς τε διανοίας καὶ τέχνης. Ἐνταῦθα ἐπεσκέφθημεν τοὺς ἐν εὐρυτάτῃ πλατείᾳ ἀπὸ παλλεύκου μαρμάρου γίγαντας τῆς τέχνης, τὴν Μητρόπολιν, ἐν ἣ κρέματαί ἔτι ὁ περιώνυμος πολυέλαιος τοῦ Γαλιλαίου, διὰ τῆς μελέτης τῶν κινήσεων τοῦ ὁποίου ἀνήχθη εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ ἐκκρεμοῦς, τὸ προσκλινές κωδωνοστάσιον, ἀφ' οὗ πειραματιζόμενος ἀνεκάλυπτε τοὺς νόμους τῆς πτώσεως, τὸ ἐσωτερικῶς θαυμασίως εὔηχον βαπτιστήριον, καὶ τὸ ἀρχαῖον κοιμητήριον Campo santo.

Ὡσαύτως ἐπεσκέφθημεν τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, ἔνθα ἐν τῇ εἰκόνι Θωμᾶ τοῦ Ἀκινάτου (ἔργον τοῦ Traini 1341) ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἰκονίζονται φέροντες ἐνδύματα

---

(1) Ὑπὸ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Κολόμβου, κρατοῦντος ἄγκυραν παρίσταται ἡ Ἀμερικὴ, ὡς γυνὴ βάρβαρος, κρατοῦσα σταυρὸν καὶ κλίνουσα τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, εἰς ἔνδειξιν τῆς μετ' εὐγνωμοσύνης ἀποδοχῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὑπὸ τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ἀναγινώσκομεν :

A CRISTOFORO COLOMBO LA PATRIA

Ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν ἐκατέρωθεν τοῦ Κολόμβου παρίσταται ἡ ναυτιλία, γυνὴ κρατοῦσα σφαῖραν, ἡ θρησκεία, γυνὴ κρατοῦσα τὴν Βίβλον (Biblia) καὶ θυμιατήριον, ἡ σταθερότης, στεφηφόρος γυνὴ κρατοῦσα ρόπαλον, καὶ γυνὴ κρατοῦσα ὄριν παρίστησιν ἢ τὴν φρόνησιν ἢ, ὅπερ πιθανότερον, τὴν ἀχαριστίαν, ἣν πρὸς τὸν μέγαν Κολόμβον ἐπεδείξαντο μετὰ τὴν τῆς Ἀμερικῆς ἀνακάλυψιν.

της Δυτικῆς Ἐκκλησίας (Pluviale), τὸν ναὸν τοῦ S. Francesco, ἐν ᾧ τὸ Μουσεῖον τῆς πόλεως, τὸ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τῆς Ἑλβας περικυμῶν μαρμαρίνον ναίδιον τῆς Spina, τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου (S. Stefano ai Cavalieri) ἔνθα εὑρηναὶ σημαῖαι καὶ φανοὶ, λαμπρὰ τρόπαια τῆς ἐν Νκυπάκτω ναυμαχίας τοῦ 1571, τὸν ὀκτάγωνον ναὸν τοῦ S. Sepolcro, οἰκοδόμημα τοῦ 18^{ου} αἰῶνος, τὸν ἐν τοῖς περιχώροις ναὸν τοῦ S. Pietro in Grado, ἔνθα λέγεται ὅτι τὸ πρῶτον ἐπάτησεν ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ὡσαύτως μετὰ συγμνήσεως ἐπεσκέφθημεν τὴν οἰκίαν, ἐν ἣ ἐγεννήθη ὁ Γαλιλαῖος (18 Φεβρ. 1564), καὶ τὴν μικρὰν αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐν ἣ ἀπὸ τοῦ 1610 ὡς καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ἐδίδαξε.

Τῆ 3 Αὐγούστου ἀφίχθημεν εἰς **Φλωρεντίαν**, τὸ συνεχές τοῦτο Μουσεῖον τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας καὶ τέχνης, ἐν ἣ, καθ' ὅσον ἠδυνήθημεν, οὐδὲν ἀφήσαμεν ἀνερεύνητον καὶ ἀνεξέταστον.

Ἐν ταύτῃ ἐπεσκέφθημεν τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν S. Maria del Fiore, (μῆκος γ. μ. 107, πλ. 104), ἐφ' οὗ ὑψοῦται ὁ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς τέχνης διάσημος θόλος τοῦ Brunellesco (1377—1446) μετὰ τοῦ περικύμψου αὐτῆς κωδωνοστασίου (ὑψ. γ. μ. 84), ὅπερ τῷ 1334 ἤρξατο ὁ Giotto.

Ἐπισκέφθημεν τὸ ἀπέναντι τῆς Μητροπόλεως ὀκτάγωνον βαπτιστήριον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἐπὶ τοῦ θόλου τοῦ ὁποίου εὑρηναὶ αὐστηρᾶς βυζαντινῆς τέχνης ψηφιδωτῆματα τοῦ Andea Tafi (1320) καὶ τοῦ Ἑλλήνος Ἀπολλωνίου (Apollonio Greco), καὶ τῆς θαυμαστικῆς αἰ ἐκ μετάλλου ἀνάγλυφοι θύραι, φέρουσαι παραστάσεις τῆς Ἁγ. Γραφῆς.

Ὡσαύτως ἐπεσκέφθημεν τὸν ναὸν τῆς S. Maria Novella^(*),

(*) Παρὰ τὸν ναὸν τοῦτον ἐν παλαιοπωλείῳ τινὶ ἠγοράσαμεν τὸ ἐν τῷ Μουσεῖῳ ὑπ ἀριθ. 4066 καταγραφὴν ὑάλινον ἅγιον Ποτήριον, ὅπερ ἀπὸ Φλωρεντίας μέχρις Ἀθηνῶν ἐν χερσὶν σῶον καὶ ἀβλαβὲς ἐφέρομεν, ἐπεπρωτο ὁμως νὰ συντριφθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡμῶν ἐξ ἀπροσεξίας τῆς οἰκονόμου τοῦ οἴκου ἡμῶν.

ἔνθα ὁ τάφος τοῦ ἐν Φλωρεντία ἀποθνήσκοντος τῷ 1439 γέροντος
Πατριάρχου Ἰωσήφ (εἰκ. 7), ἐφ' οὗ ἐπὶ φυσικοῦ σχεδὸν μεγέ-

Εἰκὼν 7.

Ὁ ἐν Φλωρεντία ἐν τῷ ναῷ τῆς S. Maria Novella
τάφος τοῦ πατριάρχου Ἰωσήφ († 1439).

θους ἀσκεπῆς ἀπεικονίζεται οὗτος, βαθὺν ἔχων πώγωνα καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν φέρων. Ἄνω ἐκατέρωθεν πρὸς τῆ κεφαλῇ ἀνέγνωμεν :

ΙΩΣΗΦ Ε ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΠΑΤΡΙ	Κεφαλὴ τοῦ Πατριάρχου.	ΛΕΩ ΘΥ (ΘΕΟΥ) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΗΣ
---	---------------------------	--

Ὑπὸ τοὺς πόδας δὲ αὐτοῦ διὰ λατινικῶν γραμμάτων γοτθικοῦ ῥυθμοῦ ἐν μιᾷ σειρᾷ ἀναγινώσκομεν τὴν ἱκανῶς ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐφθαρμένην ἐπιγραφὴν ταύτην :

HIC IACET EXIMIUS IOSEPH PATRIARCHA CONSTANTINO
 POLITANUS QUI OBIIT A. D. MCCCCXXXIX. PRIMA JUNII

Ἐπὶ δὲ τῆς βάσεως εἰκονίζονται δύο ἄγγελοι ἐν μεγάλῃ ταινίᾳ κρατοῦντες τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην :

*† Ecclesiae Antistes fueram qui magnus Eoae : hic jaceo magnus
 Relligione Joseph : hoc unum optabam miro inflammatus
 Amore : unus ut Europae cultus ut una fides : Italiam
 Petii foedus percussimus unum : Junctaq : Romanae est me duce
 Craja fibes : Nec mora decubui : nunc me Florentia servat : qua
 Tunc Concilium floruit urbe sacrum : Felix qui tanto donarer
 Munere vivens : qui morerer voti compos et ipse mei*

† Ἰωσήφ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινοπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ἔτους 5639' (1439).

Ἐπεσκέφθημεν τὸν ναὸν Or San Michele (1336-1412), τὴν διάσημον Μονὴν τοῦ S. Marco, ἐν ἣ εὔρηνται αἱ ὠραῖαι ἐφ' ὕγρας γραφαὶ τοῦ Fra Angelico da Fiesole (1387-1455). Γνωστὸν δ' ὅτι ἐν ταύτῃ κατῴκει ὁ Σαβοναρόλας (†1398), μίαν δὲ νύκτα διενυκτέρευσε ὁ πάπας Εὐγένιος ἐν Φλωρεντίᾳ παρεπιδημῶν διὰ τὴν ἐν αὐτῇ Σύνοδον.

Ὡσαύτως ἐπεσκέφθημεν τὸν ἀρχαιότατον ναὸν τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου τὸν τῷ 394 θεμελιωθέντα, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἁμ-

βροσίου ἐγκαινιασθέντα, τὴν παρακειμένην ζάπλουτον βιβλιοθήκην τοῦ Ἀγ. Λαυρεντίου (Biblioteca Laurenziana), τὸ ἀσυλλήπτου τέχνης κάλλους μαυσωλεῖον τοῦ οἴκου τῶν Μεδίκων, δι' ὃ 22 ἑκατομμύρια ἔδαπανήθησαν, τὸν ναὸν τοῦ S. Croce (1294), τὸ θαυμάσιον τοῦτο πάνθειον τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧ οἱ τάφοι τοῦ Cherubini, τοῦ Γαλιλαίου, τὸ κενοτάφιον τοῦ Dante, κλπ. τὸν συμπαθῆ μικρὸν ναῖσκον τῆς S. Margaritta, ἔνθα ἐν τῷ Sakristei ἀπεικονίζονται τὰ μαρτύρια αὐτῆς, τὸν ὁμόδοξον Ρωσικὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Νικολάου, τὸν ναὸν τῆς S. Trinita, τὴν Μονὴν τοῦ S. Francesco al Monte, τὴν παρ' αὐτῷ ἀρχαίαν Βασιλικὴν τοῦ S. Miniato, ἐν ᾧ εὑρῆνται λόγου ἄξια ψηφοθετήματα τοῦ 1297, καὶ τὸ ἐγγὺς αὐτῆς νεκροταφεῖον.

Ἐπεσκέφθημεν ὡσαύτως τὸ Palazzo Vecchio τὸ καὶ Signoria καλούμενον, ἐν ᾧ πλὴν τῶν θαυμασίων ἔργων τοῦ Leonardo da Vinci καὶ Michelangelo εὑρῆνται ἡ ξυλίνη σορὸς καὶ πολλὰ ἀναμνηστικὰ τοῦ ἡμετέρου τρυφερωτάτου Ζακυνθίου Ποιητοῦ Οὐγγου Φωσκόλου. Γνωστὸν δ' ὅτι ἐπὶ τοῦ πύργου τοῦ ἀνακτόρου τούτου ἐφυλακίσθη, καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ ταύτης κατεκάρη τῷ 1498 Ἰερώνυμος ὁ Σαβοναρόλας. Ἐν τῷ ἐν Φλωρεντίᾳ δὲ Μουσεῖῳ S. Marco περιεσώθη εἰκὼν παριστῶσα τὴν καταδίκην καὶ τὸν διὰ πυρὸς θάνατον τοῦ μεγάλου τούτου εὐχγγελικοῦ ἀνδρός. (Εἰκ. 8).

Ἐπισκέφθημεν τὴν πινακοθήκην degli Uffizi, ἔνθα εἰκόνες τοῦ Dürer, Holbein, Rubens, Rembrandt, Tizian, Raffael, Perugino, καὶ ἐν ᾧ πλὴν τῶν ἔργων τούτων ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν εἰδικώτερον νὰ σπουδάσωμεν τὰ ἔργα τῆς Τοσκανικῆς, Ἰταλικῆς, Ὀλλανδικῆς, Γερμανικῆς, Φλαμανδρικῆς, Γαλλικῆς, Ἐνετικῆς σχολῆς κλ.

Ἐπεσκέφθημεν τὴν ἑτέραν διάσημον πινακοθήκην Pitti, ἐν ᾧ εὑρῆνται αἱ τοῦ Raffael εἰκόνες τῆς Θεοτόκου (Madonna del Baldacchino, Madonna della Sedia), καὶ ἕτεραι εἰκόνες μεγάλων τεχνητῶν, οἷον τοῦ Tizian, Andrea del Sarto, τοῦ Veronese, τοῦ Van Dyck, τοῦ Fra Bartolomeo, τοῦ Tin-

toretto, τοῦ Rubens, τοῦ Murillo, τοῦ Rembrandt, τοῦ Guido Reni, τοῦ Leonardo da Vinci κλ.

Ἐπεσκέφθημεν τὸ Μουσεῖον τῆς Μητροπολεως (Museo di S. Maria del Fiore), ἔνθα εὑρηνται δύο μικραὶ εἰκόνες λαμπραῖς

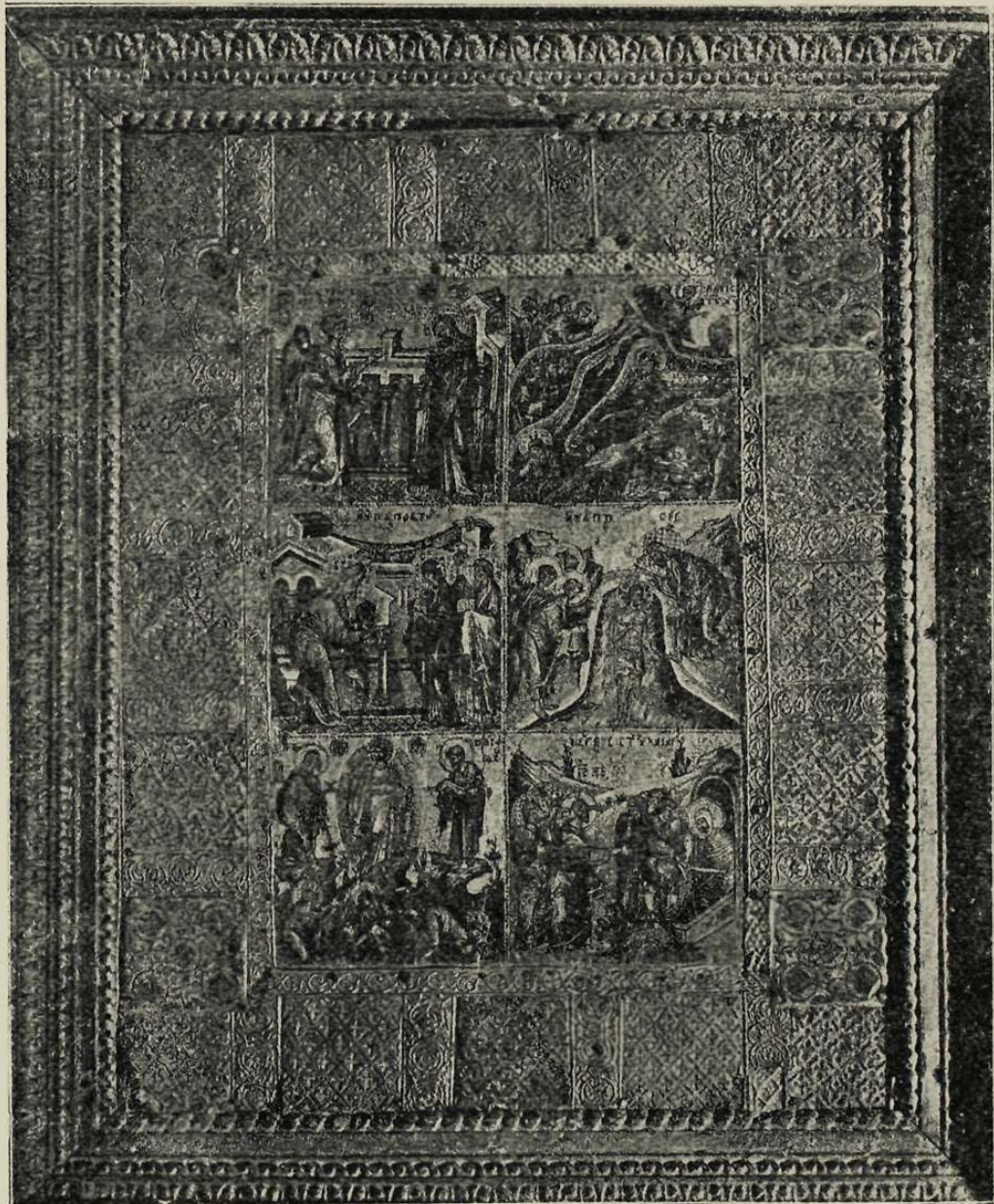
Εἰκὼν 8.

Ἦ ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ S. Marco ἐν Φλωρεντία διασωθεῖσα εἰκὼν 12' αἰῶνος, παριστῶσα τὴν ἐπὶ τῆς Πλατείας signoria διὰ πρὸς καταδίκην τοῦ Σαβοναρόλα καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῷ.

Βυζ. τέχνης διὰ σμικροτάτων ψηφίδων πεποιημένα (εἰκ. 9. 10), δωρηθεῖσαι εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ τῷ 1394 ὑπὸ τῆς Nicolletta Grioni ἐκ Βενετίας, γήρας τοῦ Κου-

Βικουλαρίου τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Κατακουζηνοῦ
(1347—1358).

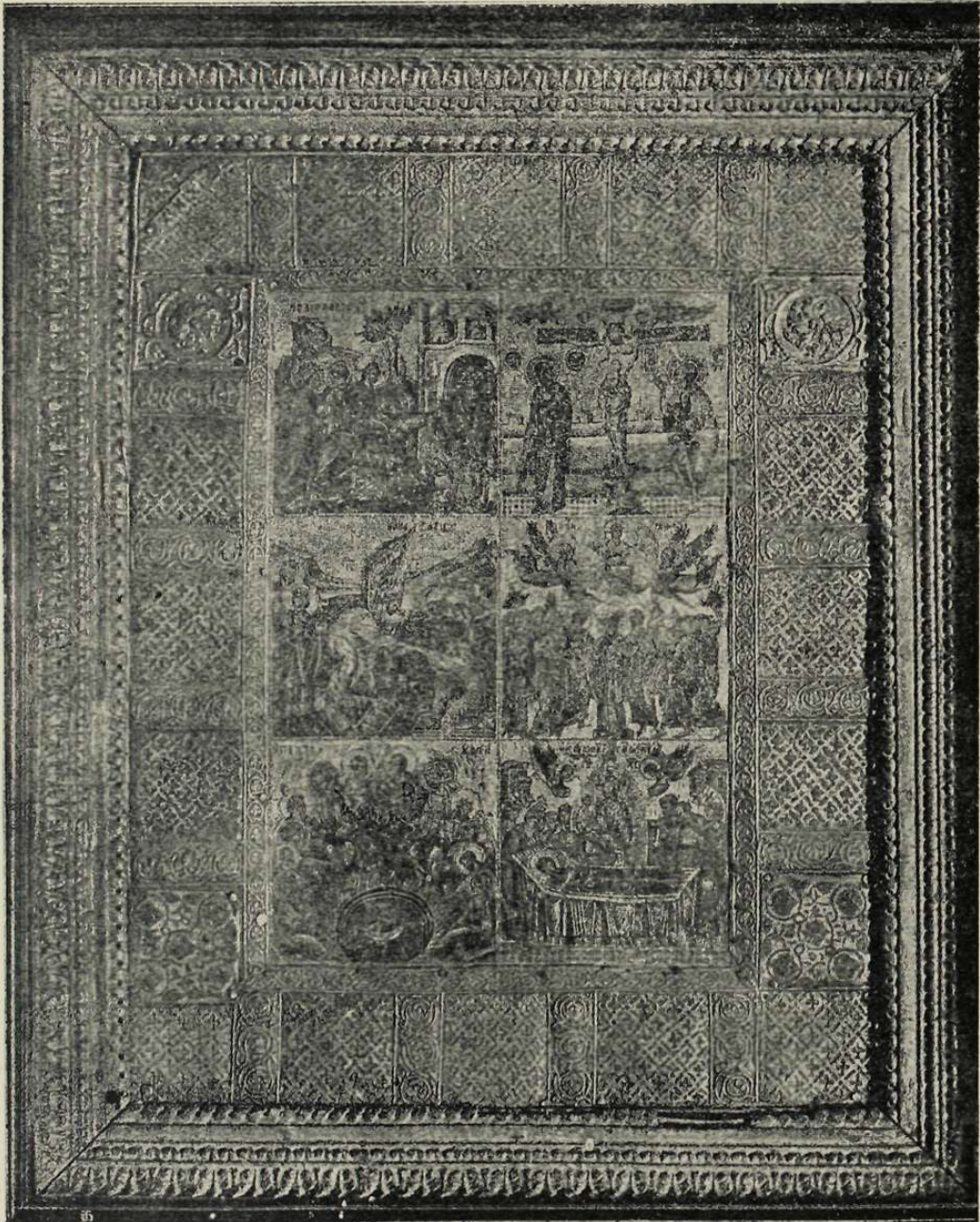

Εἰκὼν 9.

Βυζαντινὴ εἰκὼν διὰ λεπτοτάτης μουσειώδους δωρηθεῖσα τῷ
ἐν Φλωρεντία Μουσείῳ τῆς S. Maria del Fiore ὑπὸ
τῆς χήρας τοῦ Κουβικουλαρίου τοῦ Αὐτοκράτορος
Ἰωάννου τοῦ Κατακουζηνοῦ (1347—1358).

Ἐπεσκέφθημεν τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον (Pallazzo della

Εἰκὼν 10.

Βυζαντινὴ εἰκὼν διὰ λεπτοτάτης μουσειώσεως, δωρηθεῖσα τῷ
ἐν Φλωρεντία Μουσεῖῳ τῆς S. Maria del Fiore ὑπὸ
τῆς χήρας τοῦ Κουδικουλαρίου τοῦ Αὐτοκράτορος
Ἰωάννου τοῦ Κατακουζηνοῦ (1347—1358).

Crocetta. Museo Archeologico), ἔνθα ἀπεθαυμάσαμεν τὸν συσσωρευμένον πλοῦτον τῆς ἱστορίας καὶ τέχνης· πρὸς δὲ καὶ τὴν θρυμασίαν συλλογὴν τῶν ὑφασμάτων καὶ ταπήτων (Galleria degli Arazzi).

Ἐπεσκέφθημεν τὸ ἐν τῷ Palazzo del Potesta (Bargello) Ἐθνικὸν Μουσεῖον, ἐν ᾧ εὔρηται τὸ περιώνυμον ἄγαλμα τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Donatello, πληθὺς χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τὸ ἐν τῇ ἐκεῖ σειρᾷ ὑπ' ἀριθ. 14 μετάλλιον, φέρον τὴν εἰκόνα τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ μεταβάντος Ἰωάννου Ζ'. τοῦ Παλαιολόγου (1390—1448) μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς : «ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΡΩΜΑΙΩΝ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ».

Εἶτα ἐπισκέφθημεν τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ὠραίων τεχνῶν (Accademia delle Belle Arti), ἔνθα διακρίνονται ὁ Δαβίδ τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου, αἱ εἰκόνες τοῦ Cimabue, τοῦ Giotto, τοῦ Albertinelli, τοῦ Fabriano, τοῦ Fra Angelico, τοῦ Perugino, τοῦ Fra Filippo Lippi, τοῦ Ghirlandajo, κλ.

Ἐπισκέφθημεν ὡσαύτως τὴν μικρὰν ἀλλ' ἀξιόλογον Πινακοθήκην τῆς ποτὲ Μονῆς S. Apollonia.

Ἐν τέλει δὲ σεβασμοῦ φόρον πρὸς τὴν ἐπιστήμην τελοῦντες ἐπισκέφθημεν τὸν πύργον τοῦ διδασκάλου μαθηματικοῦ Γαλιλαίου (Torre al gallo) ⁽¹⁾, ἐν ᾧ φυλάσσονται τὰ χειρόγραφα, βιβλία, ἐργαλεῖα καὶ τὸ μέγα αὐτοῦ τηλεσκόπιον, καὶ μετὰ συγκινήσεως ἀνήλθομεν ἐπὶ τῆς μικρᾶς τοῦ πύργου τούτου ταράτσας, ἐφ' ἧς ἀγρυπνῶν ὁ μέγας νοῦς τοῦ Γαλιλαίου διὰ τῆς ἐπιτολῆς καὶ δύσεως τῶν ἀστέρων ἀνεκάλυπτε καὶ βεβχιότερον ἐπέιθετο περὶ τῆς ἀντιστροφῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν κινήσεως τῆς γῆς ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Μικρὸν ἀπὸ τοῦ πύργου τούτου εὔρηται ἡ Villa de Galilei, ἔνθα ὁ Γαλιλαῖος τυφλὸς διήρχετο τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ. Ὁ Μίλτων ἦτο ὁ μόνος αὐτοῦ φίλος, ὅστις διέκοπτε τὸ ζῆφος, ὑφ' οὗ περιεβάλλετο ὁ ἀπλέτω φωτὶ τὴν ἐπιστήμην φωτίζας.

⁽²⁾ Ὅτι παρὰ τοῖς ἡμετέροις προγόνοις ἦν γνωστὴ ἡ κίνησις τῆς γῆς ἰδὲ Πλουτάρχ. Τὰ ἀρέσκοντα τοῖς φιλοσόφοις. Συγκεντρωμένην δὲ πλουσίαν μελέτην περὶ τούτου ἰδὲ τὸ ἀκαταπόνητον πολυμάθειαν ἐμφαῖνον ἔργον X. Παπαμάρκου : Τὰ ἀναγνωστικά βιβλία τῶν μικρῶν Ἑλληνοπαίδων. 1897. τόμ. Β'. σελ. 4—5.

Τῆ 13 Αὐγούστου 2 μ.μ. ἀφίχθημεν τὸ πρῶτον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου, εἰς τὴν πόλιν τῶν Λεγεῶνων, εἰς τὴν πόλιν τῶν Εἰφομάχων καὶ τοῦ Αἵματος, τῶν Κατακομβῶν, τῶν Παπῶν, τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουὴλ, τὴν Αἰωνίαν Πόλιν τῆς **Ρώμης**.

Αὐθημερὸν 6 μ.μ. ἀπεθαυμάσαμεν τὸν κολοσσὸν τῶν Χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, τὸν ἐν ἑαυτῷ τοσαύτην συγκεντροῦντα ἱστορίαν, τέχνην καὶ ποικίλην ποίησιν, τὸν Ἅγιον Πέτρον.

Μεθ' ὃ ἐπισκέφθημεν τὰς τέσσαρας μεγάλας Βασιλικάς, τὴν τοῦ S. Giovanni in Laterano ⁽¹⁾, τὴν σύμπαντος τοῦ κόσμου μητέρα καὶ κεφαλὴν Ἐκκλησίαν θεωρουμένην (Omnium urbis et orbis ecclesiarum mater et caput), τὴν πλούτῳ καὶ κάλλει ὑπέροχον βασιλικὴν τοῦ S. Paolo καὶ S. Lorenzo fuori le mura, καὶ τὴν τῆς S. Maria Maggiore, τὴν κατὰ παράδοσιν ὑπὸ τοῦ πάππ Λιθερίου (352—366) ἰδρυθεῖσαν, καὶ ἀξιόλογα ψηφιοθετήματα αὐστηρᾶς Βυζαντινῆς τέχνης τοῦ 6' αἰῶνος περιέχουσαν, αἵτινες μετὰ Ἁγίου Πέτρου ἀποτελοῦσι τὰς πέντε πατριαρχικὰς καλουμένας Ἐκκλησίας.

Μετὰ ταῦτα ἐπισκέφθημεν τοὺς ναοὺς τοῦ S. Croce in Gerusalemme καὶ S. Sebastiano, αἵτινες μετὰ τῶν προηγουμένων πέντε ἀποτελοῦσι τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας, ἃς οἱ ἐκ σύμπαντος τοῦ κόσμου εἰς Ρώμην ἐρχόμενοι, ὄφειλον καὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπισκεφθῶσιν.

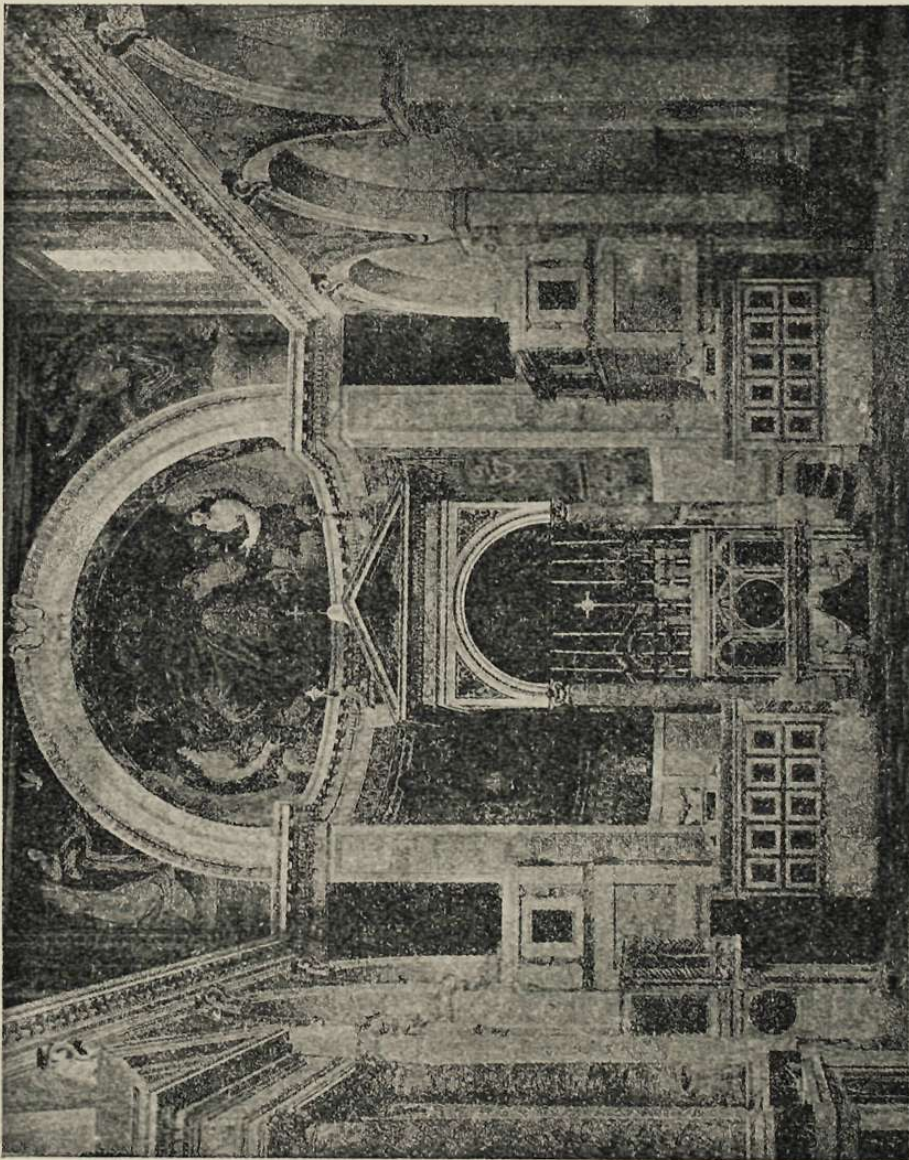
Ἐπεσκέφθημεν τὴν ἐν Via Appia συμπαθεστάτην ἐκκλησίαν Domine-quo vadis ⁽²⁾, τὴν πλουσιωτάτην Gesù, εἰς ἧς τὴν στέγην ἀπεικονίζεται ὁ θρίαμβος τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ναὸν τοῦ S. Nereo ed Achilleo, περιέχοντα ψηφιοθετήματα Η'.

(1) Ἐκ δεξιῶν τοῦ ναοῦ τούτου κρέμαται μεγάλη σημαία, τρόπαιον ἐκ τῆς ἐν Ναυπάκτῳ ναυμαχίας τοῦ 1571.

(2) Κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ Πέτρος ψεύγων τὸ μαρτύριον ἀπεχώρει τῆς Ρώμης, ὅτε συναντᾷ τὸν Κύριον ἐρχόμενον πρὸς τὴν Ρώμην. Ὁ Πέτρος ἐρωτᾷ: «Κύριε ποῦ ὑπάγεις: (Domine quo vadis?) ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη: «Καὶ πάλιν εἰς τὸ σταυρωθῆναι» (venio iterum crucifigi).

αἰῶνος, τὸν ναὸν τοῦ S. Cesareo, ἐν ᾧ εὑρηται ἡ χρῆσις πέντε ἀμβώνων, ἡ ὑπὸ τὴν ἀγίαν τράπεζαν κρύπτη τοῦ μάρτυρος (Confessio) καὶ ὀπίσω ταύτης θρόνος τοῦ Ἐπισκόπου κλπ. (Εἰκ. 11).

Εἰκὼν 11.
Ἡ ἐν Ρώμῃ ἐν Via Appia βασιλικὴ τοῦ ἁγίου Καισαρίου,
ἐν ᾗ διεδόθη ἡ χρῆσις τῶν πέντε ἀμβώνων.

Εἶτα ἐπεσεύθημεν τὴν ἀρχαιοτάτην Βασιλικὴν τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος μετὰ τοῦ ὑπογείου αὐτῆς ναοῦ, ὃν ἤδη ἀπὸ τὸ 392 ἀναφέρει ὁ Ἱερώνυμος, τὴν S. Maria del Popolo, παρ' ἣ κατώκησεν ὁ Λούθηρος ἐν Ρώμῃ διατρέβων, τὸν ναὸν τοῦ S. Marco, ἔνθα εὑρηται πληθὺς Χριστ. ἐπιγραφῶν, καὶ ἐν ᾧ περιεσώθησαν

ψηφοθετήματα Θ'. αἰῶνος, τὸν ναὸν τῆς S. Pudenziana, ὅστις κατὰ τὴν παράδοσιν ἔκειτο ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγ. Πουδεντίου, ἔνθα ἐφιλοξενήθη ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, καὶ ἐν ᾧ εὕρηνται ψηφοθετήματα τοῦ Θ'. αἰῶνος, ἐν οἷς παρίσταται ὁ Ἰησοῦς λέγων :

«DOMINUS CONSERVATOR ECCLESIAE PUDENTIANAE».

Ἐπεσκέφθημεν τὸν ναὸν τῆς S. Prasede, ἔνθα τὸ λαμπρὸν ψηφοθέτημα τῶν ΚΔ' πρεσβυτέρων τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἐπεσκέφθημεν τὸν μόνον ἐν Ρώμῃ Γοτθικοῦ ρυθμοῦ ναὸν τῆς S. Maria sopra Minerva, τὸν ἐπὶ τοῦ Καπιτωλίου ναὸν τῆς S. Maria ara Coeli, ἐν ᾧ λέγεται ὅτι ἡ Σιβύλλα προεῖπεν εἰς τὸν Αὐγουστον τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐν ᾧ ὁ περιώνυμος βωμὸς

«ARA PRIMOGENITI DEI».

Ἐν τούτῳ φυλάσσεται τὸ λείψανον τῆς Ἀγ. Ἑλένης καὶ εὕρεται αὐστηροῦ βυζ. ρυθμοῦ ψηφοθέτημα τῆς Θεοτόκου, ἔργον Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου Κοσμᾶ (1290) (¹).

Ἐπεσκέφθημεν τὸν ναὸν τοῦ S. Pietro in Vincoli, ἰδρυθέντα τῷ 492 ὑπὸ τῆς Εὐδοξίας, ἐξ οὗ καὶ Εὐδοξιανὴ βασιλικὴ ἐπικαλεῖται, ἐν ᾧ φυλάσσονται αἱ ἀλύσεις τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου καὶ εὕρεται ὁ περιώνυμος Μωϋσῆς τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου(²) ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πάπα Ἰουλίου τοῦ II.

Ἐπεσκέφθημεν τὸν ναὸν τοῦ S. Cosma e Damiano, περιέχοντα ψηφοθετήματα ΣΤ'. αἰῶνος, τὸν ναὸν τῆς S. Francesca Romana (ψηφοθέτημα I'. αἰῶνος), τὸν ναὸν τοῦ S. Teodoro

---

(¹) Ἡ πλουσία ὀροφὴ τοῦ ναοῦ τούτου ἐγένετο εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν Ναυπάκτῳ ναυμαχίας.

(²) Κατὰ τοὺς τεχνοκρίτας, αἱ ἐπὶ μέρους ἀναλογίαι τοῦ ἀγάλματος τούτου εἰσὶ δυσανάλογοι, καὶ τοῦτο, ὅπως τὸ σύνολον ἀποτελῇ τὴν τελείαν ταύτην ἀρμονίαν, ὡς τοῦτο συμβαίνει ἐν τοῖς μνημείοις τῆς ἀρχαίας τέχνης καὶ ἰδίᾳ ἐν τῷ πρυτάνει ναῷ τοῦ κόσμου, τῷ Παρθενῶνι. (πρὸς τὸ εἰδικὸν περὶ τοῦ Παρθενῶνος λαμπρὸν ἔργον Roma. Essai de comparaison entre l'architecture ancienne et l'architecture moderne, et explication des courbes du Parthenon. Athènes. 1868.

Rotondo (ψηφοθ. Ζ'. αἰῶνος), τὸν ναὸν τῆς ἐν Ρώμῃ Ἑλληνικῆς παροικίας S. Maria in Cosmedin, ἐν ἧ φυλάσσεται ὁ τύπος τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐκκλησιῶν, ἢ χρῆσις τῶν ἱερῶν διαστύλων κλ. κλ.

Ἐπεσκέφθημεν τὸν ἀπέναντι τούτου κυκλικὸν ναὸν τῆς Ἑστίας, βραδύτερον εἰς ναὸν S. Maria del Sole, ἐξ οὗ ἀπεσπάσθη ἢ ἐν τῷ Foro Romano στήλη τοῦ Φωκᾶ⁽⁴⁾.

Ἐπεσκέφθημεν τὸν παρὰ ταύτην ἀρχαίου Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ μαρμαρίνου ναὸν τῆς Τύχης (Fortuna virilis), τὸν ἀπὸ τοῦ 880 μεταβληθέντα εἰς ναὸν τῆς Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας (S. Maria Egiziaca).

Ἐπεσκέφθημεν τὸν ναὸν τῆς S. Maria in Domnica, περιέχοντα ψηφοθ. Θ' αἰῶνος, καὶ ἐν ᾧ κεῖται τὸ σῶμα τῆς ἀγ. μάρτυρος Βαλβίνας (Corpus S. Balvinae). Ἐπεσκέφθημεν τὸν S. Stefano Rotondo τοῦ Ε' αἰῶνος (διαμ. 65. μετρ.), ἐν ᾧ περιεσώθη μικρὸν ψηφοθέτημα Ζ' αἰῶνος, περὶ δὲ τὸν ναὸν ἐφ' ὕγρασις ἀπεικονίζονται ζωηρότατα τὰ βασανιστήρια τῶν χριστιανῶν τῶν πρώτων αἰώνων, βαθέως τὴν ψυχὴν τοῦ χριστιανοῦ περιηγητοῦ συγκινοῦντα.

Ἐπεσκέφθημεν τὸ βαπτιστήριον τοῦ Λατεράνου (S. Giovanni in fonte), ἔνθα κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἐδέξατο τὸ ἅγιον Βάπτισμα, καὶ ἐν ᾧ εὕρηνται ψηφοθετήματα Ζ' αἰῶνος.

Ἐπισκέφθημεν τὸ ἐν ὑπαίθρῳ ψηφοθέτημα τοῦ Τρικλινίου τοῦ Λατεράνου (Η' αἰῶνος), τὴν παρακειμένην κλίμακα, Scala Santa, τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Πιλάτου, ἧς τὰς 28 βαθμίδας ἀνῆλθεν ὁ Κύριος, καὶ ἦν κατὰ τὴν παράδοσιν ἡ μακαρία Ἑλένη ἐξ Ἱεροσολύμων ἔφερεν εἰς Ρώμην τῷ 326 μ. X.

Ἐπεσκέφθημεν τὴν βασιλικὴν τῆς S. Maria in Trastevere,

---

(4) Ὑπὸ τὸν ναὸν τοῦτον χύνεται πρὸς τὸν Τίβεριν ἡ Cloaca Maxima, ἣτις φέρει τὰς πρώτας ἀποπείρας τοῦ Ρωμαϊκοῦ θόλου, τὸν ζ' π. X. αἰῶνα κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ταρκυνίου (Superbi).

τὴν ἤδη ἀπὸ τοῦ 499 μνημονευομένην, καὶ ἐφ' ἧς κεῖται ἡ πηγὴ τοῦ ἐλαίου (fons olei), ὅπερ λέγεται ὅτι ἀνέβλυσεν, ὅτε ἠκούσθη ὅτι ἐγεννήθη ὁ Κύριος.

Ἐν τῷ προνάφ τοῦ ναοῦ τούτου εὑρηται πληθὺς χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν καὶ συμβόλων, προερχομένων ἀπὸ τῶν κατακομβῶν, ἐσωτερικῶς δὲ ἐν τῇ ἀψίδι ἔχομεν αὐστηροῦ Βυζαντινοῦ τύπου εἰκόνας ΙΒ' αἰῶνος.

Ἐπεσκέφθημεν τὸν ἐγγὺς κείμενον ναὸν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χρυσογόνου (S. Crisogono), στρατιώτου τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ, ἐν ᾧ λόγου ἄξιον τὸ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μαρμαροψηφοθέτημα τοῦ 1168, καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἀψίδος ψηφοθέτημα τῆς Θεοτόκου, περὶ ἣν ἴστανται ὁ ἅγιος Ἰάκωβος καὶ ὁ μάρτυς Χρυσόγονος, πιθανῶς ἔργα ΙΓ' αἰῶνος.

Ἐπὶ τοῦ Ἀβεντινοῦ λόφου ἐπισκέφθημεν τὴν ἀρχαιοτάτην βασιλικὴν S. Sabina, τὴν πασῶν τῶν ἐν Ρώμῃ Βασιλικῶν μεγαλητέραν, κεκοσμημένην διὰ 24 κιόνων Κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ ἐκ Παρίου μαρμάρου.

Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ἐσωτερικῶς ἄνω τῆς εἰσόδου εἰκονίζονται τὰ δύο ψηφοθετήματα τῶν ἱερῶν Γυναικῶν, αἵτινες, κρατοῦσαι βιβλίον, παριστῶσι, ἡ μὲν, τὴν ἐξ ἔθνῶν ἐκκλησίαν, (Ecclesia ex gentibus), ἡ δὲ τὴν ἐξ Ἰουδαίων ἐκκλησίαν (Ecclesia ex circumcisione). Παραστάσεις λίαν ἐκφραστικαὶ καὶ πρωτότυποι.

Ἐπισκέφθημεν εἶτα τὸν ναὸν τοῦ S. Alessio, ἐν ᾧ περιεσώθη ζυλίνη κλιμαξ, προερχομένη ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας τούτου, ἣτις ἔκειτο ἐν τῇ θέσει ταύτῃ⁽⁴⁾.

Ἐπισκέφθημεν τὴν S. Maria Aventina, τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸ τάγμα τῶν Μελιταίων ἵπποτῶν, καὶ τὸ ναίδιον τῆς S. Prisca, ἐν ᾧ λέγεται ὅτι ὁ Πέτρος ἐδάπτιζε τοὺς πρώτους χριστιανοὺς τῆς Ρώμης.

Εἶτα διὰ τῆς Porta Pia ἐξελθόντες ἐπεσκέφθημεν τὴν τρίκλιτον Βασιλικὴν τῆς Ἁγ. Ἀγνῆς (S. Agnese), ἔνθα ἐν τῇ

(4) Ὁ ναὸς οὗτος ἀνήκει εἰς τὸ φιλανθρωπικὸν καθίδρυμα τῶν τυφλῶν.

ἀψίδι διεσώθη λαμπρὸν ψηφοθέτημα Ζ' αἰῶνος, ἐφ' οὗ παρίσταται ἡ ἀγία Ἀγνή ἐν μέσῳ τῶν ἀγίων Ὀνωρίου καὶ Συμμάχου, ἐπισκόπων Ρώμης.

Ὑπεράνω δὲ ταύτης ἀναγινώσκομεν «† O VIRGO FELIX, O NOVA GLORIA † COELESTIS ARCIS NOBILIS INCOLA».

Δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τῆς κλίμακος, δι' ἧς κατερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν εὗρηται πληθὺς χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν καὶ συμβόλων, προερχομένων ἀπὸ τῶν κάτωθεν αὐτῆς κατακομβῶν⁽¹⁾.

Εἶτα ἐπεσκέφθημεν τὸν πρὸς ταύτην κυκλικὸν τάφον (διαμέτρου 22 μέτρων) τῆς S. Costanza, ὃν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρε τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Κωνσταντίᾳ, οὗ τὸν θόλον ὑποβαστάζουσιν 24 κίονες ἐκ γρανίτου, καὶ οὗ ὁ τοῖχος περικοσμεῖται ὑπὸ ψηφοθετημάτων Δ' αἰῶνος.

Τῇ 16ῃ Αὐγούστου ἐπεσκέφθημεν τὸ πρῶτον τὸ φοβερὸν Κολοσσαῖον, εἰς ὃ εἰσελθόντες ἐνομίσαμεν ὅτι ἠκούομεν ἔτι τὰ σπκράγματα τῶν θηρίων καὶ τὰς φωνὰς τῶν ἀγίων μαρτύρων⁽²⁾.

Εἶτα ἐπεσκέφθημεν τὴν ἔξωθεν τούτου κρήνην, ἐν ἣ ἐπλύνοντο οἱ πλήρεις αἱμάτων ξιφομάχοι, καὶ τὴν θριαμβευτικὴν ἀψίδα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἰδρυθεῖσαν τῷ 311 ἐπὶ τῇ κατατροπῶσει τοῦ Μαξεντίου. Ταῦτα πάντα ἰδὲ ἐν εἰκ. 12.

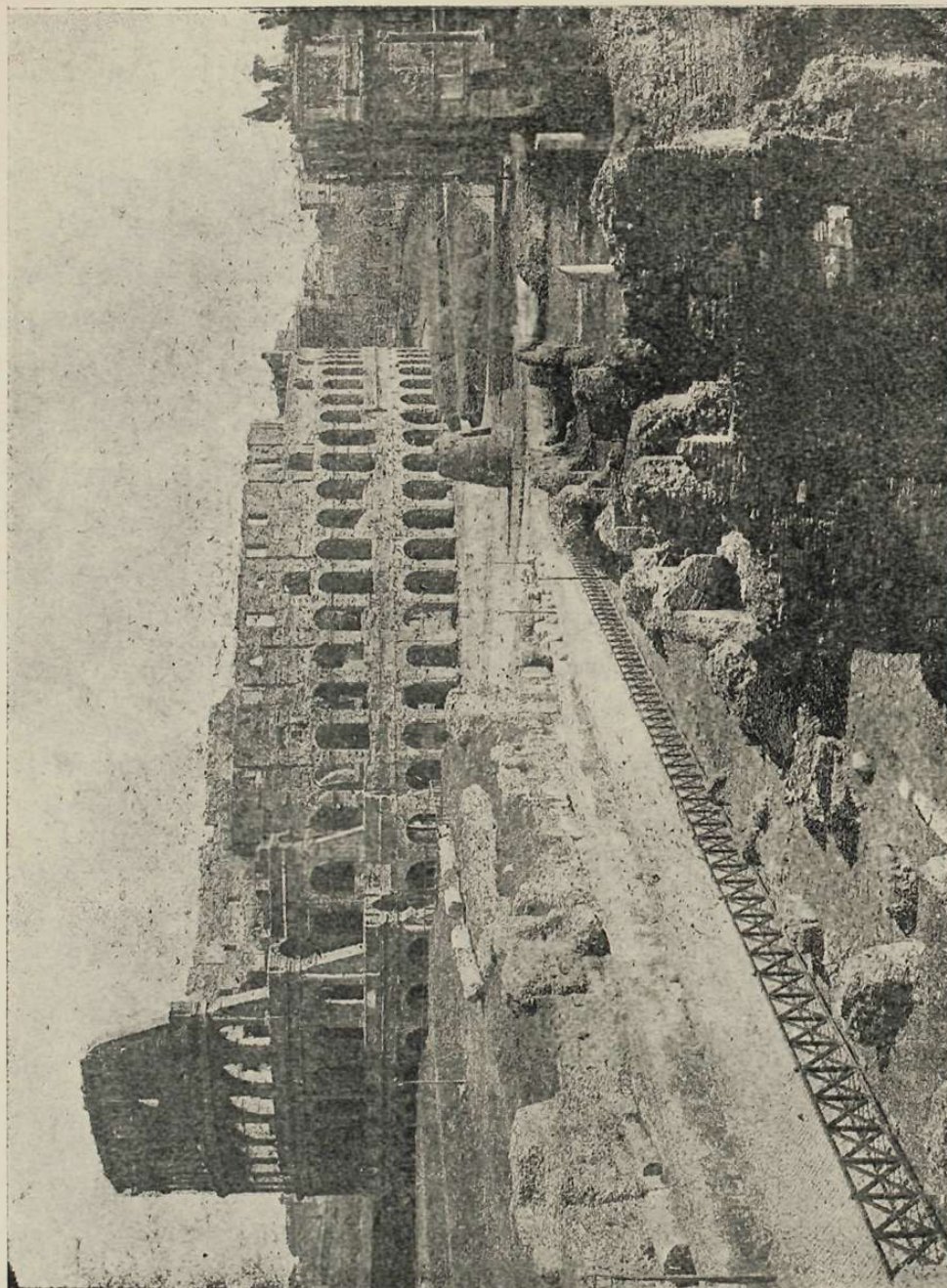
Διὰ δὲ τῆς Via Appia κατήλθομεν εἰς τὰς κατακόμβας τοῦ Ἀγίου Καλλίστου⁽³⁾, τὸν ὠραῖον τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας ἀναφωνοῦντες ὕμνον :

(1) Ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναοῦ τούτου τρέφονται τὰ ἀρνία, ἀπὸ τοῦ μαλλίου τῶν ὁποίων κατασκευάζονται τὰ ὠμοφόρια, ἅτινα ὁ Πάπας προσφέρει εἰς τοὺς νέους ἀρχιεπισκόπους.

(2) Οὐδέποτε θέλομεν λησμονῆσαι ὅτι ὑπὸ τὴν πρώτην πλίνθον, ἣν ἐσηκώσαμεν ἐν τῷ Κολοσσαίῳ, ὅπως καταθέσωμεν, καὶ ἣν καταθέσαμεν ἐν τῷ Μουσεῖῳ ὑπ' ἀριθ. 2675 ἐξῆλθε φοβερὸς μαῦρος σκορπίος, προσπαθῶν νὰ πλήξῃ ἡμᾶς, καὶ δικαίως ἐνεθυμήθημεν τότε λόγους τοῦ Κυρίου. Λουκ. ι' 19. εἶπομεν δὲ καθ' ἑαυτοῦς : «ἀκόμη ἐξακολουθεῖ κατοικοῦσα εἰς τὰ ἐρείπια ταῦτα ἡ κακία τοῦ παλαιοῦ κόσμου ; ».

(3) Περὶ κατακομβῶν ἐν γένει ἰδὲ τὴν λαμπρὰν ἐπιστημονικὴν συγγραφὴν V. Schultze die Catacomben. Leipzig. 1882.

Εἰκὼν 12.
Τὸ ἐν Ρώμῃ κολοδόδειον, ἡ ἔξωθεν τοῦτου (ἐν εἰδει κυμῆλης) κρήνη τῶν ξιφομάχων
καὶ ἡ θριαμβευτικὴ ἀψὶς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου.

*O Roma nobilis, orbis, et domina,
Cunctarum urbium excellentissima,
Roseo martyrum sanguine rubea,
Allis et virginum liliis candida,
Salutem dicimus tibi ! Per omnia,
Te benedicimus, salve, per saecula.*
(*Ἐκκλησ. Ὕμνος ἐκ χειρογράφου τοῦ Βατικανοῦ).

Ἐπεσκέφθημεν εἶτα τὰς κατακόμβας τῆς Ἀγίας Δομιτίλλας, ἔνθα ὁ νεκρικός θάλαμος Διογένους τοῦ Κοπιάτου, καὶ τὰς κατακόμβας τοῦ Ἀγίου Σεβαστιανοῦ.

Ἐσπουδάσαμεν τὸν ἐγγὺς κυκλικὸν (διαμ. 20 μετ.) τάφον τῆς Καικιλίας Μετέλλης (Caicilia Metella), τὸ forum Romanum, ἐν ᾧ ἡ λαμπρὰ Βασιλικὴ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου (μ.κ. 100 πλ. 76), τὰς θριαμβευτικὰς ἀψίδας τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου, καὶ Τίτου τὸ φοβερὸν τοῦτο μνημεῖον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, εἰς ἀνάμνησιν τῆς καταστροφῆς τῶν Ἰουδαίων (70 μ. Χ.).

Ἀνήλθομεν ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ Παλατινάτου, ἔνθα εἶδομεν τὸν ἐκ τραβερτίνου λίθου βωμὸν μετὰ τῆς ἀρχαϊζούσης λατινικῆς ἐπιγραφῆς

SEI. DEI. DEIVAE. SAC.
C. SEXTIVS. C. F. CALVINVS. PR
DE. SENATI. SENTENTIA
RÉSTITVIT (¹)

ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἄγνωστον θεότητα, παράλληλον ἐπομένως τῷ Ἀθήνησι Βωμῷ :

ΑΓΝΩΣΤΩΙ ΘΕΩΙ (²)

Ἐπεσκέφθημεν τὸ Παιδαγωγεῖον (Paedagogium), ἔνθα ἀνεκαλύφθη ἡ ἐν τῷ Kircheriano Μουσείῳ δι' ἀκίδος ἐπιγραφὴ τοῦ Ἀλεξαμένου μετὰ τοῦ ἐπὶ σταυροῦ περιυβριζομένου Κυρίου.

Ἐπεσκέφθημεν τὸ τμήμα τῆς Ρώμης Ghetto, ἔνθα ὁ Τίτος συνώκισε τοὺς ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων αἰχμαλώτους Ἰουδαίους, τὸν οἶκον Casa di Rienzi, ἐν ἧ' κατώκησεν ὁ τελευταῖος τῆς

(¹) Πρβλ. Inscriptiones. Latinae Antiquissimae. Edit. Mommsen. No. 632.

(²) Πράξ. ιζ'. 23. πρβλ. Πaus. Ἀττ. 4. Λουκ. φιλόπ. 13. καὶ ἐκτενέστερον Hemsen. Der Apostel Paulus. Göttingen. 1830. σελ 45.

Ρώμης Tribunus Plebis, και ὅστις καλεῖται οἶκος τοῦ Πιλάτου. Ἐπεσκέφθημεν τὸν S. Gregorio, τὸν και ἄλλως βαπτιστήριον τῶν Ἰουδαίων καλούμενον, τὴν στοὰν τῆς Ὀκταβίας, ἀδελφῆς τοῦ Αὐγούστου, και τὸ ἐγγὺς θέατρον τοῦ Μαρκέλλου, χωροῦν περὶ τὰς 20 χιλ. θεατῶν, και κτισθὲν κατὰ σχεδίου τοῦ Κολοσσαίου.

Ἐπεσκέφθημεν τὸ κυριολεκτικῶς ἀπέραντον Βατικανόν, ἐν ᾧ, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἀπεθησαυρίσθη ὄλος σχεδὸν ὁ πλοῦτος τῆς ἐπιστήμης και τέχνης.

Ἐν τούτῳ εἶδομεν τὴν Cappella Sistina μετὰ τῶν διασημῶν ἔργων τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου, τὴν πρὸ ταύτης μεγάλην εἰκόνα τῆς ἐν Ναυπάκτῳ ναυμαχίας, τὰς ἀπεράντους πινακοθήκας, ἐν αἷς διαπρέπουσι τὰ λαμπρότερα ἔργα τοῦ Raffael (1508—1520), τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, ἐν ᾧ ἄπειρος ὁ πλοῦτος τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ρώμην μετενεχθέντων μνημείων και ἀγαλμάτων, ὧν διαπρέπουσι τὰ τοῦ Σωκράτους, Θεμιστοκλέους, Εὐρυπίδου, Δημοσθένους, Περικλέους, Ἀσπασίας, Μουσῶν κλ.

Ἐπίσης εἶδομεν τὸ ἀπὸ τῶν κατακομβῶν προερχόμενον χριστιανικὸν ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον (Galeria lapidaria) ὡς και τὸ χριστιανικὸν Μουσεῖον (Museo Cristiano), ἐν ᾧ ὡσαύτως ἀπὸ τῶν κατακομβῶν ἀπεθησαυρίσθησαν ποικίλα βασιανιστήρια τῶν ἀγ. Μαρτύρων, ποικίλα μικροῦ σχήματος ἄγια ποτήρια, πλῆθος ἰχθυδίων, δίπτυχα, τρίπτυχα, δακτύλιοι, σταυροί, παπικὸς σίφων τῆς ἱεράς μεταλήψεως, δύο περίπου σπιθαμῶν μῆκος ἔχων, (fistula, arundo, pipa, pugillaris, siphon, calamus, canna, cannula) ⁽¹⁾. Εἶδομεν τὰς μινυογραφίας τοῦ ἐν σχήματι σταυροῦ περιωνύμου Ρωσικοῦ ἑορτολογίου⁽²⁾.

(1) Περὶ τῆς χρήσεως τούτου ὄρα ἐν τῷ Real-encyclopädie der christlichen Alterthümea F. X. Kraus ἐν λέξει fistula.

(2) Τοῦτο ἐκεῖ σημειοῦται ὡς ἔργον θ' αἰῶνος, ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἐστὶ ἔργον 15' αἰῶνος.

Ἡτύχησαμεν νὰ σπουδάσωμεν τὸν περίφημον Βατικανὸν κώδικα, ὅστις πιθανῶς ἐστὶν εἰς τῶν πεντήκοντα, οὓς ὁ Εὐσέβιος κατὰ διαταγὴν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου κατεσκεύασε ⁽¹⁾ (τρὶσσὰ τετρασσὰ) ⁽²⁾ καὶ τὸ ἀληθῶς πολύτιμον Μηνολόγιον τοῦ Αὐτοκράτορος Βασιλείου, περὶ τὰς 400 μινυογραφίας ἔχον.

Ἐπεσκέφθημεν τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Βατικανοῦ περὶ τοὺς 250. χιλ. τόμους ἔχουσιν καὶ 23 χιλ. χειρόγραφα, ὧν 4000 εἰσὶν Ἑλληνικά, ὡς καὶ τὸ ἐν τῷ Βατικανῷ περιλάλητον ἐργαστήριον τῶν ψηφοθετημάτων (Fabrica del mosaico).

Ἐπεσκέφθημεν τὸ παρὰ τὸν Ἁγ. Πέτρον νεκροταφεῖον τῶν Γερμανῶν (Teutones in pace) οὗτινος, τὸ χῶμα μετηνέχθη, ὡς λέγεται, ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ.

Ἐπεσκέφθημεν τὸ Χριστ. Μουσεῖον τοῦ Λατεράνου, ἐν ᾧ ἀπερίγραπτος ὁ πλοῦτος τῶν ἀπὸ τῶν κατακομβῶν μνημείων, ἐν ᾧ ἡ παράστασις τοῦ καλοῦ ποιμένος ⁽³⁾, ὁ ἀνδριάς τοῦ Ἴππολύτου ὁ τῷ 1551 εὑρεθεὶς ἐν τῷ S. Lorenzo fuori le Mura ⁽⁴⁾ ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Ἀβερκίου ⁽⁵⁾ ἀπὸ μαρμάρου ἀνάγλυφοι σαρκοφάγοι τῶν πρώτων αἰώνων κ.λ.

᾽Ωσαύτως ἐπεσκέφθημεν τὸ Museo Kircheriano (ἀπὸ τοῦ ἴδρυτοῦ Kircher), ἐν ᾧ πρὸς τῷ πλήθει τῶν Χριστ. μνημείων εὔρηται ἡ ἐν τῷ Παιδαγωγείῳ τοῦ Ἀβεντίνου λόφου εὑρεθεῖσα δι' ἀκίδος ἐπιγραφὴ αὕτη :

ΑΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΣΕΒΕΤΕ ΘΕΟΝ

μετὰ τῆς εἰκόνας, ἐν ἣ περιῦβριζεται ὁ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ Κύριος καὶ ὁ Χριστιανὸς Ἀλεξάμενος τοῦτον σεβόμενος (εἰκὼν 13).

᾽Ωσαύτως ἐπεσκέφθημεν τὰ ἐπὶ τοῦ Καπιτωλίου Μουσεῖα,

(1) Εὐσέβιος ἐν βίῳ Κωνσταντίνου. IV 37.

(2) Δαμαλά. Ἑρμηνεία εἰς τὴν Κ. Διαθήκην. Τομ. α'. σελ. 629.

(3) V. Schultze die Catacomben σελ. 183.

(4) Περιγραφὴν τούτου ἰδὲ Kraus ἐν λεξ. Hippolytus πρὸβλ. V. Schulze die catacomben σελ. 184.

(5) Πρὸβλ. V. Schultze αὐτόθι σελ. 119.

καὶ τὰς πινακοθήκας, ἔνθα ἐν τῷ Museo Capitolino ἐπὶ τὸ αὐτὸ βλέπομεν τὴν περίσεμνον συνάθροισιν τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων (Stanza dei Filosofi), τῶν αὐτοκρατόρων (Stanza degli imperatori).

Ἐν τέλει ἐπεσκέφθημεν τὴν ὄπισθεν τοῦ Καπιτωλίου ἀναφερομένην φυλακὴν τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου (San Pietro in carcere).

Εἰκὼν 13.

Βλάδφημος παράστασις τοῦ σταυρικοῦ πάθους.

«ΑΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΣΕΒΕΤΕ ΘΕΟΝ»

Ἐπεσκέφθημεν τὸ ἐν ταῖς θέρμαις τοῦ Διοκλητιανοῦ Museo Nazionale μετὰ τῆς παρ' αὐτῷ ἐκκλησίας S. Maria degli Angeli. Ἐπεσκέφθημεν τὸ sub divo, καὶ ὑπὸ ἐνὸς θόλου (διαμέτρου 43. 40) στεγαζόμενον ἱστορικώτατον Πάνθεον, τὰ ὑπὸ τὴν γῆν Columbaria τοῦ Ὀκταβίου, καὶ τῆς Λιβίας, ὡς καὶ τὴν ἐν Ρώμῃ ἀνούσιον ἐστίαν τῶν ἡμετέρων δραπετιδῶν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου.

Τῇ 10 μ. μ. ἀποχαιρετίσαντες τὴν Ρώμην, τὴν πρωτὰν τῆς

26 Αὐγούστου ἀφίχθημεν εἰς **Νεάπολιν**, ἔνθα ἀμέσως ἐπεσκέφθημεν τὸν ἡμέτερον ἑλληνικὸν ναὸν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, ἅπαντα περιγράψαντες τὰ κατ' αὐτόν.

Αἱ ἐν αὐτῷ εἰκόνες τῶν δωδεκαόρτων εἰσὶν ἔργα Εὐσταθίου Καρούσου, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν εἰκόνων τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τῆς Βασιφόρου, ἐφ' ὧν ἀναγινώσκομεν «Εὐστάθιος Καροῦσος ἐποίει 1786» ἔργα μᾶλλον καλῆς τέχνης⁽¹⁾. Ὡσαύτως ὑπὸ μεγάλην εἰκόνα τῆς Θεοτόκου πενθούσης (Dolorosa) παρὰ τὸ ἐπιτροπικὸν ἀναγινώσκομεν «Εὐστάθιος ὁ Καροῦσος Κεφαλλινιεὺς ἔγραψα ἐν ἔτει σωτηρίῳ αἴσοπ(;)» (=1778 ;).

Μετὰ μεσημβρίαν δὲ μετὰ πολλῆς τῆς ἱεραῆς πρὸς τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ἀναμνήσεως καὶ βαθυτάτης θρησκευτικῆς συγκινήσεως ἐπεσκέφθημεν τοὺς Ποτιόλους (Pozzuoli), τοὺς κατὰ Κικέρωνα ποτε μικρὰν Ρώμην, ἔνθα ἐκ Συρακουσῶν πλέων διὰ Ρηγίου ἀφίκετο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἑπταήμερον ἐν αὐταῖς διατρίψας (Πράξ. κη'. 12—14). Ἐκεῖθεν δὲ ἐπεσκέφθημεν τὰ ἐν Bajae ἀρχαῖα ἐρείπια τῶν ἀρχαίων ναῶν καὶ λουτρῶν, ἔνθα ὁ Νέρων τὴν γεννήσασαν Ἀγριπίνναν ἐφόνευσεν.

Ἐπεσκέφθημεν εἶτα τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Ἰαννουαρίου (S. Gennaro), ἔνθα ἐν τῷ παρεκκλησίῳ S. Restituta εὕρηται ψηφοθέτημα τῆς Θεοτόκου ἐπὶ θρόνου· ἔργον ΙΒ' αἰῶνος. Ὡσαύτως δὲ παρ' αὐτὸν ἀρχαῖον βαπτιστήριον τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου (S. Giovanni in fonte), ἐν ᾧ περιεσώθησαν ἀρχαιότατα ψηφοθετήματα τῶν πτηνῶν, ἀμνῶν, καλῶν ποιμένων, τῆς θυσίας τοῦ Κάιν καὶ Ἄβελ, ἐλάφων πινουσῶν ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν ὑδάτων κλ.

Ἐξοχος δ' ἐστὶ καὶ ἡ περὶ τὸν σταυρὸν μουσειακὴ διακόσμησις, ἐφ' ἧς εἰκονίζονται πτηνὰ σταφυλὰς ραμφίζοντα.

Εἶτα ἐπεδύθημεν εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ ἀπεράντου καὶ ἀνεκτιμήτου ἀξίας Μουσείου τῆς Νεαπόλεως.

---

(1) Τοῦτου εἰσὶν ἔργα καὶ αἱ εἰκόνες τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρα.

Ἐν τούτῳ εὔρηται λαμπρὰ συλλογὴ τῶν ἀνδριάντων τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης, τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων, τῶν θεῶν καὶ θεαινῶν, ὧν ἰδιάζουσιν ἡμῖν ἐντύπωσιν ἐποίησατο ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Πομπηίᾳ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος μετενεχθεῖσα Ἄρτεμις, ἡμιανεωγμένον τὸ στόμα ἔχουσα, δι' οὗ ἐξηγγέλοντο τοῖς χρηματιζομένοις οἱ χρησμοὶ ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτὸ ὑποκρυπτομένων ἱερέων.

Ἐν τούτῳ εὔρηται ὁ Φαρνέσιος ταῦρος (il toro farnese), ὁ Φαρνέσιος Ἡρακλῆς [ΓΛΥΚΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΠΟΙΕΙ], ἡ θαυμασιωτάτη συλλογὴ τῶν ἀπὸ τῆς Πομπηίας ἀντικειμένων, ὧν προεξάρχει τὸ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς τέχνης περιώνυμον ψηφοθέτημα τῆς ἐν Ἴσσω μάχης τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου (333 π. Χ.), εὑρεθὲν ἐν τῇ Casa del Fauno ἐν Πομπηίᾳ.

Ὡσαύτως ἐν τῷ αὐτῷ Μουσεῖῳ εὔρηται λαμπρὰ συλλογὴ χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν, προερχομένη ἐκ τῶν κατακομβῶν τῆς Νεαπόλεως, τῶν τάφων τῶν Ποτιόλων κλ. κλ. πλουσία συλλογὴ ὄπλων, ἐφ' ὕγραῖς γραφῶν ἐκ Πομπηίας, ὑπὲρ τὰς 4000 ἀρχαίων ὑαλίνων ἀντικειμένων, ἀρχαίων ἀγγείων, νομισμάτων, μικρῶν μεταλλίνων ἀντικειμένων, καὶ ἡ ἀνυπολογίστου πλούτου συλλογὴ τῶν πολυτίμων ἀντικειμένων δακτυλιολίθων, ἀγγείων ἐκ πολυτίμων μετάλλων, χρυσῶν κοσμημάτων κλ. κλ.

Ὡσαύτως ἐν τῷ αὐτῷ τούτῳ Μουσεῖῳ εὔρηται ἡ Πινακοθήκη, ἔνθα διακρίνονται τὰ ἔργα τοῦ Tizian, Correggio, Raffael κλ. καὶ ἡ ἐκ 200 χιλ. τόμων συνισταμένη βιβλιοθήκη, ἐν ἣ περι τὰς 5000 διαφυλάσσονται χειρογράφων.

Τὸ Μουσεῖον τοῦτο λόγῳ τοῦ ἐπιστημικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ποικιλίας τῶν ἀντικειμένων εἶναι ἐν τῶν πρώτων Μουσεῖων τοῦ κόσμου, ἐν ᾧ ὡς ἐν ἀπεράντῳ κιβωτῷ διεσώθησαν τὰ ἔργα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας καὶ τέχνης τοσοῦτων αἰώνων.

Εἶτα τῇ 28 Αὐγούστου κατήλθομεν εἰς τὰς Κατακόμβας τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου (Catacombe di S. Gennaro), εἰσελθόντες ἐν αὐταῖς διὰ τῆς καλουμένης Cappella cimiteriale, ἔνθα ὀπίσω τῆς ἁγίας Τραπέζης διεσώθη ἐπὶ τοῦ βράχου λαξευμέ-

νος ὁ θρόνος τοῦ ἐπισκόπου, πλῆθος ἀγιογραφιῶν (ὁ καλὸς ποιμὴν, ὁ Ἰωνᾶς ὑπὸ τὴν κολοκύνθην, ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου, ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἕτεροι μεταγενέστεροι ἅγιοι) καὶ τινὰ ψηφοθετήματα. (4)

Ὡσαύτως ἐπεσκέφθημεν τὸ λαμπρὸν νέον τῆς Νεαπόλεως Νεκροταφεῖον, ἐν ᾧ θαυμάσιον τὸ κολοσσιαῖον ἄγαλμα τῆς θρησκείας, ἔργον τοῦ Angelini, ὡς καὶ τὸ ἀμφιθεατρικὸν τῶν ἀπόρων τάξεων νεκροταφεῖον (Cimitero della pietà).

Τῆ 30 Αὐγούστου διὰ τοῦ πύργου τοῦ Ἑλληνοσ (Torre del Greco) ἐπεσκέφθημεν τὴν θαῦμα ἰδέσθαι νεκρὰν Πομπηίαν, ἐν ἣ πλὴν τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ αὐτῆς ἀντικειμένων ἰδιαζόντως ἐσπουδάσαμεν τὴν Βασιλικὴν, ἥτις ἐχρησίμευεν ὡς δικαστήριον, καὶ τὰς ὑπ' αὐτὴν φυλακὰς, τοὺς ναοὺς τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τοῦ Διὸς, τὸν καλούμενον οἶκον τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ, τὸν λαμπρὸν ἰδιωτικὸν οἶκον τοῦ Pansa, τοῦ Sallustii, τὸ νεκροταφεῖον τῆς πόλεως, τὸν οἶκον τοῦ Διομήδους, τὸν οἶκον del Fauno, ἐν ᾧ ἀνευρέθη τὸ ψηφοθέτημα τῆς ἐν Ἰσσῶ μάχης τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τὸν οἶκον τοῦ Λουκρετίου, τὸ ἀρχαῖον θέατρον τὸν στρατῶνα τῶν Ξιφομάχων, τὸ ἀμφιθέατρον (χωρητ. 20,000 ἀνθρώπων) κ.λ. κ.λ.

Τῆ 31 Αὐγούστου ἐπεσκέφθημεν τὴν ὠραίαν νῆσον Capri, ἐν ἣ τὸ θαῦμα τῆς φύσεως (Grotta azzurra), εἰς ἣν ὁ διὰ μικρᾶς τινος ὀπῆς εἰσερχόμενος πλέει εἶτα εἰς κυανοῦν ὑγρὸν χάος πυρὸς καὶ φωσφόρων κυμάτων.

Τῆ 2 Σεπτεμβρίου τὸ δεύτερον ἤδη ἐπισκέφθημεν τὸν ἐν Bari ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅστις διασωζει τὴν χρῆσιν τῶν ἱερῶν διαστύλων καὶ τὸ ὑπεράνω τῆς ἁγίας Τραπεζῆς κιβώριον.

Δεξιᾷ εὐρηται ὁ θρόνος τοῦ ἐπισκόπου, ἀριστερᾷ δὲ ὁ τοῦ βασιλέως (Sedes Regia). Ἡ γυναικωνίτις διαθέει μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ βήματος.

---

(4) Ἐκ τούτων ἐλάβομεν τὰ ἐν τῷ Μουσεῖῳ ὑπ' ἀριθ. 2688—2691.

Ἰπὸ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν τοῦ ὑπογείου ναοῦ εὔρηται τὸ λείψανον τοῦ ἀγίου Νικολάου⁽¹⁾.

Ὡσαύτως ἐπισκέφθημεν τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ S. Sabino μετὰ τοῦ κυκλικοῦ αὐτοῦ βαπτιστηρίου (νῦν σκευοφυλάκιον).

Οὕτως ἐν Bari κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν τελευταίαν κωδωνοχρουσίαν τῆς μεσημβρίας ἐν τῇ Δύσει ἀκούσαντες, καὶ τὴν ἐσπέραν 6 μ. μ. ἀπὸ Βρενδησίου ἀπάραντες, τὴν πρωτὰν (3 Σεπτεμβρίου) ἀφίχθημεν εἰς Κέρκυραν, ἔνθα ἐν Παλαιοχώρᾳ ἐμελετήσαμεν τὴν ἀρχαίαν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας (τὰ Εἰσόδια), εἰς ἧς τὴν πρόσοψιν, ἣν ἀποτελεῖ πρόστυλον κορινθιακοῦ ρυθμοῦ μετ' ἐπιστύλου ἀρχαίου ναοῦ ἀνέγνωμεν :

† «ΑΥΤΗ Η ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΚΕΟΙ
ΕΙΣΕΛΕΥΣΟΝΤΕ ΕΝ ΑΥΤΗ.»

† Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου δίκαιοι εἰσελεύσοντε ἐν αὐτῇ.
κάτωθι δὲ

† ΠΙΣΤΙΝ ΕΧΩΝ ΒΑΣΙΛΙΑΝ ΕΜΩΝ ΜΕΝΕΩΝ ΣΥΝΕ-
ΡΙΘΟΝ ΣΟΙ ΜΑΚΑΡ ΥΨΙΜΕΔΟΝ ΤΟΝΔ' ΙΕΡΟΝ
ΕΚΤΙΣΕ ΝΗΟΝ †
ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕΜΕΝΗ ΚΑΙ ΒΩΜΟΥΣ ΕΞΑΛΑΠΑ-
ΞΑΣ † ΧΕΙΡΟΣ ΑΠ ΟΥΤΙΔΑΝΗΣ ΙΟΒΙΑΝΟΣ
ΕΔΝΟΝ ΑΝΑΚΤΙ⁽²⁾

Ἰπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ «Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ»

(1) Μεταξὺ τῶν ἀφιερωμάτων εὔρομεν καὶ ἀφίερωμα ἀτμοπλοίου ἀναφερόμενον εἰς τὴν παρὰ τὰς φλέβας τραγικὴν σύγκρουσιν τῆς Ταυρομίνας καὶ Θεσσαλίας ἐφ' οὗ ἀνέγνωμεν «Taormina della società generale Italiana Florio-Rubatino investito la notte del 10 Settembre 1891 dal vapore Thesalia».

(2) Πρὸς τὸν Πάτριον περὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀρχαιοτ. χριστ. ναῶν. Φιλόπατρις 5 καὶ 11 Μαΐου 1813. Ἰδρωμένου Συνοπτικῆ ἱστορία τῆς Κερκύρας 1895. σελ. 46.

ἔργον ΙCΤ'. αἰῶνος) ἀνέγνωμεν : «Χεῖρ Πέτρου Λαμπάρδου». Ὑπὸ δὲ τὴν τῆς Θεοτόκου εἰκόνα ἀνέγνωμεν : «παρὰ Βενεδίκτου Πιέρη 1801.

Ὑπὸ ἑτέραν δὲ εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνέγνωμεν : Δένησις καὶ ἀφιέρωσις καὶ παντῖα ἔξοδος τοῦ εὐγενοῦς καὶ εὐσεβοῦς Κυρίου Σταυράκη τοῦ Πιέρου».

Ἐν Μον γeros δέ, τῇ Βασιλικῇ ἐπαύλει, εἶδομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀπαγχονισμοῦ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'. γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου ζωγράφου κ. Λύτρα.

Οὕτως, μετὰ τρίμηνον ἀποδημίαν (ἄπὸ 10 Ἰουνίου—4 Σεπτεμβρίου), Κυρίου συναιρομένου, ἐπανήλθομεν εἰς τὴν γενέτειραν, τὰς παμφιλτάτας ἡμῖν Ἀθήνας, ὧν φίλτερον οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ.

Μετὰ μικρὰν δ' ἀνάπαυλαν ἐπεσκέφθημεν τὰς Πάτρας (16 Σεπτεμ.), Πύργον (18 Σεπτεμ.), Λάππα (22 Σεπτεμ.), Μεσολόγιον (23 Σεπτεμ.), Κιάτον (25 Σεπτεμ.), ἔνθα ἐζητάσαμεν τὰ ἐρείπια κεχωσμένου ναοῦ Θ' αἰῶνος· ἐπὶ μαρμάρου δὲ τινος ἀνέγνωμεν : ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝΤΩΝ.

Εἶτα ἐπεσκέφθημεν τὸ Ναύπλιον (26 Σεπτεμ.), Κόρινθον (27 Σεπτεμ.), τὸν τάφον τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν καθηγητοῦ καὶ προστάτου Σ. Κολιάτσου, καὶ τὴν Αἰγίναν (1-4 Ὀκτωβρ.), ἔνθα ἐν τῷ ναῷ τῆς Φανερωμένης ὑπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἀνέγνωμεν.

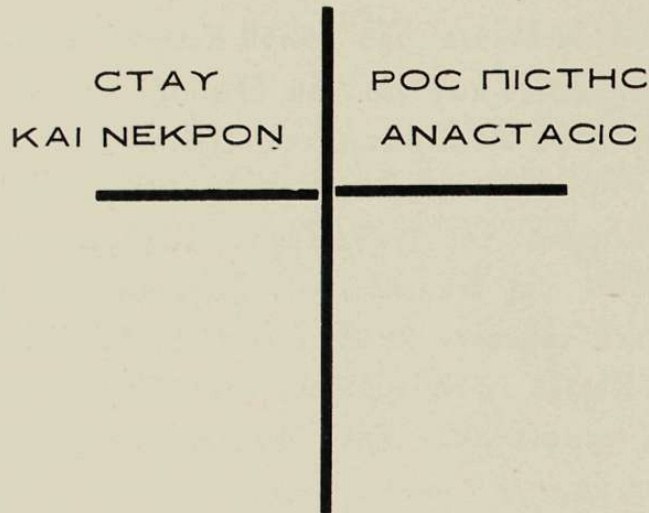
Δένησις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης ἐπὶ κλῆν . . . ποίημα Ἐμμανουὴλ Ἱερέως Σκορδίλη (τοῦ Κρητός).

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἡγουμενείου τοῦ Μετοχίου τῆς Μονῆς εὔρηται κινητὴ εἰκὼν τοῦ «ἐπὶ Σοὶ χαίρει», ἐφ' ἧς ἀναγινώσκομεν·

«Χεῖρ Θεοχάρου | Πουλᾶκι ἐκ Κυδωνίας | τῆς νήσου Κρήτης». Ἔργον ἐξόχου Βυζ. τέχνης.

Ἐπί χριστ. δὲ τάφου ἄρτι ἀνασκαφέντος εὔρομεν ἐφ' ὑγροῖς γεγραμμένον σταυρὸν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης:

Ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Προδρόμου εὔρηται τὸ ἔτος αχξγ' (1663).

Ἐπί νεωστὶ δὲ παρὰ τὴν πόλιν, πρὸς τὴν ἱσταμένην στήλην τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης, ἀνακαλυφθέντος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ψηφοθετήματος ἀρχαίας Βασιλείου στοᾶς ἢ Χριστιανικῆς Βασιλικῆς, ὅπερ μᾶλλον ἡμεῖς τοῦλάχιστον νομίζομεν, ἀνέγνωμεν:

ΘΕΟΔΩ (ΡΩ;) . . . . . ΟΝΤΙCΑCΕΤΗΤΕC-
[CΕΡΑ
ΕΧΘΕΜΕΛΙΩΝΤΗΝC . . . . . ΟΙΚΟΔΟΜΗCΑΠΡΟ-
[CΟΔΕΥΘ
ΧΡΥCΙΝΟΡΠΕΙ; ΚΑΙΕΚΤΩΝΤΟΥΘΥΔΩΡΕΩΝΧΡΥ
[ΣΙΝΟΙΡΕ

Αὕτη, ἢ κατὰ τὸ ἔτος 1900 συντελεσθεῖσά μοι ἐργασία.

